

Οι αγώνες μας

ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Του κ. Μатарάγκα

(Της Δ. Α. Σ.)

Δέν πανε πολλές ημέρες που διαβάσαμε στις εφημερίδες την σύλληψη κορυφαίων κομμουνιστών. Το γεγονός αυτό μας γέμισε αγανάκτηση. Είναι πραγματικά άνοητο να βλέπουμε στην σημερινή εποχή, σε μια εποχή που φουά άπ' όλες τις μεριές της 'Ελλάδος άέρας έθνικός να υπάρχουν 'Ελληνες που να μη θέλουν να πειθαρχήσουν, στην στιγμή που δόκληρο τὸ 'Εθνος πειθαρχεί στον μεγάλο του άρχηγό. Άλλά μάς έδωσε και μια μεγάλη χαρά. Διαβάζοντας κανείς τις διάφορες εκθέσεις των, βλέπει την μεγάλη απογοήτευση που τους έχει πιάσει.

Σ' όλα τα στρώματα, σ' όλες τις τάξεις του 'Ελληνικού λαού θρίσκουν αντίδραση, αλλά την μεγαλύτερη από την 'Ελληνική νεολαία. Καί η άπελπισία των φθάνει στο σημείο να προτείνουν στους άρχηγούς των να σταματήσουν κάθε κίνησή των γενικά σ' όλη την νεολαία, ειδικά γενικά δέ στο Πανεπιστήμιο. Τά αντίπατριωτικά των κήρυγματα δεν έρισκουν και μια απήχηση στές ψυχές των φοιτητών. 'Ο σπουδαστής δεν παρασύρεται από τις ούτοπικές ύποσχέσεις των. Έχει άρκτητή ύποφωση και πείρα γιά να κρίνει τά πράγματα. 'Ο φοιτητής άπό τις 4 Αύγουστου και δώθε άγωνίζεται γιά την Πατρίδα, γιά την Θρησκεία, γιά την Οικογένεια, πειθαρχεί στον 'Εθνικό κυβερνήτη και τον άνεύζει μ' εύγνωμοσύνη γιά όλα τά μέτρα που έλαβε γιά την καλύτερή τους ζώης γιά τον Κράτος. Καί πρέπει αυτό τὸ τελευταίο να τὸ τονίσω ιδιαιτέρως. Οί λόγοι που έφεραν στο παρελθόν τον φοιτητή αντίθετα στο Κράτος δέν υπάρχουν σήμερα.

'Η κοινωνική πολιτική του σημερινού Κράτους δέν τον ξεχάσε άλλ' ούτε και στο μέλλον θά τὸ κάνει. Άπό τέτοιο ύλικό φτιαγμένη ή ΔΑΣ δέν ήτο δυνατόν παρά από τά πρώτα θέματα της να προοδεύει. Λίγων μηνών πραγματική ζώη έχει και όμως πολλά κατώρθωσε. Κλείει σάλωνα στούς κόλπους της τὸ μεγαλύτερο μέρος του φοιτητικού κόσμου. Κανέ να δέν θέλξει, κανένα δέν ύποχρεώνει. Άφήνει ελεύθερον τὸν σπουδαστήν, του δίνει μόνο τά μέσα, τὸν βοήθει διά να φθάσει στην όρθή σκέψη. Έονάζεται μ' ένθουσιασμό, άγωνίζεται με πίστη γιά να έπιτύχη τὸς σκοπούς της. Γνωρίζει ότι τὸ έργο της είνε τὸσο βαρὺ όσο και ύπέρογο.

'Η ΔΑΣ σύμφωνα με την άρχή του νέου Κράτους (άν θέλουμε ν' άναφέρουν οί 'Ελληνες την 'Ελλάδα πρέπει να την γνωρίσουν) διοργάνωσε έκδρομές στην Φλώρινα, στην Χαλκίδα, στας Σέρρας και στην Άλεξανδρούπολη που είχαν θαυμάσια άποτελέσματα τόσο άπό έθνικής, όσο και άπό μορφωτικής άπόψεως. Πρόκειται δέ προσεχώς να γίνουν και άλλες όπως στην Κόρινθο, στην Πάτρα και μια μεγάλη στην ώραία Κέρκυρα.

Τὸ έρχόμενο έτος θά γίνη και μεγάλη χοροδία άπό μέλη της, θά γίνονται δέ τακτικά συναυλίες.

Τὸ έρχόμενο έτος θά γίνη και μεγάλη χοροδία άπό μέλη της, θά γίνονται δέ τακτικά συναυλίες. Τὸ όργανικό κάνει θαύματα εργασίας. Τὸ Φρουραγείον διοργανώνεται σε νέες βάσεις, και γενικά όλες οι υπηρεσίες της ΔΑΣ όλα τά μέλη της άπό τὸν Διοικητή της μέχρι τὸν τελευταίο φαλαγγίτη έργάζονται μ' ένθουσιασμό μέσα στο πλαίσιο των άρχων του 'Εθνικού Κράτους.

ΝΙΚΟΣ Φ. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ

ΠΡΟΣΤΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΝ

Του κ. ΔΧ. Α. ΚΥΡΟΥ

Αί νέαι βαρυσήμαντοι διαπιστώσεις της έπιστήμης, ή χρεωκοπία όλων των υλιστικών θεωριών, ή επάνοδος εις τας ιδεαλιστικές θεωρίας, ή πνευματική της Θρησκείας επικράτησις, ή διά της νεωτέρας βιολογίας πλήρης άπόδειξις της μεγάλης σημασίας, την οποίαν έχει ή οικογένεια, ως κέντρον και βασικός πυρήν κάθε ανθρώπινης κοινωνίας, χαράσσουν πάλιν σαφώς τὸν δρόμον, τὸν όποιον πρέπει να ακολουθήσῃ ὁ άνθρωπος εις την ζώήν του. 'Όπως να λείπουν άκόμη τά βιβλία της νέας συστηματοποιημένης 'Ηθικής, τά όποια, έναρμυζοντα μεταξύ των όλα τά έπισημονικά και φιλοσοφικά συμπεράσματα, προσαρμόζοντα τας τεχνικάς και μηχανικάς τελειοποιήσεις της έποχής μας πρὸς τὸν εκ νέου αναγνωρισθέντα πρωταρχικὸν παράγοντα τὸ πνεύματος και της ψυχής, δίδοντα πάλιν τὸ βαθύτερον νόημα της ζώης και τὸν αντικειμενικὸν της σκοπόν, να παρέχουν πλήρεις τὸς κανόνες της ανθρωπίνης άγωγής, συμπεριφοράς ήθικής. Άλλ' αυτό που λείπει, δέν είνε πλέον παρά έργο άναπροσάρμογος, τὸ όποιον και ὀλιγοτρον δύσκολον είνε και δέν ήμπορεί να άργήσει άκόμη πολὺ. 'Εν τῷ μεταξύ έχομεν—καθεις άπό ήμās—και τὸ δικαίωμα, αλλά προπαντός την ύποχρέωσιν, να ανπλήσωμεν άπό την έπιστήμην και την συγχρονισμένην φιλοσοφίαν, τά συμπεράσματα που μάς χρειάζονται, διά να καταστήσωμεν τὸν βίον μας χρησίμον και άξιον να μάς δώση την βαθειαν έκείνην ψυχικὴν ικανοποίησιν, χωρίς την όποιαν καμία αληθινή εὐτυχία δέν είνε δυνατή.

Και πρώτον : ή ανακάλυψις και πειραματική διαπίστωσις του γεγονότος, τὸ όποιον έπίστευον πολὺ πρὶν άπό ήμās, δέ αληθινὸι σοφοί του παρελθόντος, οί, δηλαδή, εις ὅλας τας έκδηλώσεις της φύσεως, —και της άνοργάνου, της νεκρᾶς, και της ὀργανικής, της ζώσης—ύπάρχει ή τάξις, ή άρμονία και ή σαφής κατεύθυνσις πρὸς ένα γενι-

κὸν σκοπόν, καθιστᾷ πάλιν άπαράσχητον, έπιτακτικὴν τὴν άκατάσταν τής άρετῆς, της ήθικής εις την πρωταρχικὴν έν τῷ βίῳ του ανθρώπου θέσιν της. 'Εφ' όσον άντιστούμεν, ότι ή ζώή δέν είνε παρά μία έκδηλωσις της ύλης, ότι ψυχὴ και ιδέα δέν υπάρχουν, ότι ή καταγωγή μας άπό τά ζῶα, ταπεινὴ και άξιοθρήνητος, δέν μάς δημιουργεί καμμίαν ύποχρέωσιν, ότι οί τυφλὸι της φύσεως νόμοι, έκφραζόμενοι με σειράς αριθμῶν και σημάτων, ρυθμίζουν τά πάντα, έδικαιούμεθα ίσως να πιστεύωμεν και τά δηθεν έπιστημονικά έκείνα βιβλία, τά όποια με τας θεωρίας των έδικαιολόγουν τας αίσχροτέρας, τας άηδεστέρως ανθρωπίνας παρεκτροπὰς. 'Εδικαιούμεθα, ίσως, να κανονίζωμεν την ζώήν μας, σύμφωνα με τας ὥρας έκείνας αντιλήψεων, που εξέθετε πρὸ ὀλίγων έτών ὁ έμπνευσμένος Μπολσεβίκος δικαστής της Ρωσικής, πόλεως Σαμάρας και να ζῶμεν μεταξὺ μας, δωματώτερα των ζῶων, χωρίς τὸν θεσμόν της οικογενείας, χωρίς συγκυγενικούς δεσμούς, χωρίς ήθικὴν περιορισμούς. 'Εδικαιούμεθα να άπανηθώμεν Θρησκείαν, Πατρίδα και 'Ηθικήν και να προσέλωμεν ταπεινὸν προσκυνητὰ εις τὸν κομμουνιστικὸν Παράδεισον, ὁ όποιος, έπὶ τέλους, μέσα εις την πνευματικὴν αὐτὴν άναρχίαν, παρουσιάζει ένα σύστημα, άρχήν και τέλος, μίαν νέαν κοσμοθεορίαν.

Άφ' ής στιγμῆς, όμως, αὶ υλιστικά και ή μηχανικά αντιλήψεις περὶ της ζώης και του σύμπαντος κατέπεσαν, άφ' ής στιγμῆς άνεγνωρίσθη, ότι τὸ σύμπαν και ή ζώή έχουν μίαν έννοιαν και ένα σκοπόν, άφ' ής στιγμῆς έξακρατηρήσθη πάλιν ὁ άνθρωπος με την ζῶαν ψυχὴν, ὡς τὸ τελειότερον δημιούργημα, προκύπτουν διά τὸν άνθρωπον αὐτὸν σαφείς ύποχρεώσεις : 'Η ύποχρέωσις, προπαντός, του να είνε χρησίμος πρὸς τὸν ύπερτερον τῆς δημιουργίας σκοπόν, μέσα εις τὰ στενά βεβαίως ὄρια, που του χα-

ράσει ή πραγματικότητα.

'Ομόκεντροι κύκλοι, ήμποροῦν να χαρακτηρίσουν τά καθήκοντα αὐτά του ανθρώπου, που έχει έπίγνωσιν του προσορισμού του μέσα εις την ζώήν. Τὸ κέντρον είνε βεβαίως ὁ ίδιος με την άναμφισβήτητον ατομικότητά του. Τὸ θαῦμα της ανθρωπίνης ατομικότητος, που ήθέλησαν αὐ άνατρεπτικά ε-ωρία να πνίξουν μέσα εις τὸν τυφλὸν κολλεκτιβισμόν και που άνυμνοῦν οί πραγματικοί έπιστήμονες της σημερον, τὸ θαῦμα του ανθρώπου, με την ψυχὴν του, τὸ πνεῦμά του, την προσωπικότητά του, που διευθύνουν, ελέγχουν, δημιουργοῦν, είνε έκείνο που επιβάλλει τας μεγαλύτερας ύποχρεώσεις. Διά κάθε άνθρωπον, παρά να γεμίξη τὸ στομάχι του και να ικανοποιή τὰς ανάγκας του σώματός του, ύπάρχει σαφὴς ή ύποχρέωσις, να είνε ή ζώή του τοιαύτη, ὡστε να δύναται εις κάθε στιγμήν να είνε ικανοποιητική ή έκέτασις της συνειδήσεως του, της συνειδήσεως, ή όποια, όσον και αν δέν ήμπορη να μετρηθῇ ή να διαπιστωθῇ με κανὲν μηχανισμό, είνε, έν τούτοις, κάτι τὸ ύπαρκτόν και άναμφισβήτητον. 'Ο άνθρωπος, που κατορθώνει με τὰς σκέψεις, την εργασίαν, τὰς πράξεις του, να κάμνη τὸν εαυτόν του τιμιώτερον, καλλίτερον, πνευματικώτερον, χρησιμώτερον, ξεπλήρωσε τὸ πρῶτόν του μέγα καθήκον.

'Ο δεύτερος κύκλος των καθηκόντων περικλείει την οικογένειαν, έκείνους δηλαδή, οί όποιοι έφεραν τὸν άνθρωπον εις τὸν κόσμον, έκείνους μετὰ των όποιων δι' έσοῦ δεσμοῦ συνέδεσε την ζώήν του, έκείνους τὸς όποιους ὁ ίδιος έφερει εις τὸν κόσμον. 'Η συνεχὴς φροντίς διά την υγείαν, την μόρφωσιν, την εὐτυχίαν των ανθρώπων αὐτών, άποτελεῖ καθήκον ὕψηλόν και εὐγενές, τὸ όποιον ή φύσις επιβάλλει διά του ένστικτού εις τὰ κατώτερα άκόμη είδη των ζῶων, και του όποιου ή ικανοποίησις πα-

ΔΧ. Κ. ΚΥΡΟΥ

(Συνέχεια εις την 5ην σελίδα)

Η δράσις μας

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

Του κ. Κανελλοπούλου

(Κ. Ε. Ε.Ο.Ν)

ΚΙΑΚΙΣ 12 Μαΐου. —'Ενας άληθινὸς θρίαμβος ὕπηρεν ή διαδρομή του Κυβερνητικού 'Επιτροπὸς του της ΕΟΝ κ. Κανελλοπούλου άπό Θεσσαλονίκης εις Κιλίκις, όπου ήρχετο διά να διενεργήσῃ έπιθεώρησιν της 'Εθνικής Νεολαίας μας.

Τὴν 6 μ. μ. άνεχώρησεν εκ Θεσσαλονίκης συνοδευόμενος ὑπὸ του Νομάρχου Κιλίκις κ. Δρέλλια, του βοηθοῦ περιφερειακοῦ Θεσ)νίκης κ. Κόκκαλη, των κ. κ. Βρανά και Βογιατζή και άλλων, τὴν δέ 7. 30 έφθασαν επ' αυτοκινήτου εις τὸ χωρίον Μάνδρες.

Οί κ. κ. Κανελλοπούλου και Δρέλλιας έγιναν δεκτοί με ζωντοτάτας έπευφημίας. Μετὰ την παρέλασιν και έπιθεώρησιν των φαλάγγων, ὁ κ. Δρέλλιας ὡμίλησε πρὸς τὰς πληθύνουσας τὸν κ. Κανελλοπούλου, ὅστις άπευθυνόμενος πρὸς την έθνικὴν νεολαίαν εξέηρε την ὕψηλὴν ἀποστολήν της.

'Από τις Μάνδρες ὁ κ. Κανελλοπούλος μετὰ της ακολουθείας των έσυνέχισαν την πορείαν των πρὸς Κιλίκις, όπου έφθασε τὴν 8.30.

'Ομάς μηχανοκίνητων τμήματος της ΕΟΝ Κιλίκις είχαν εξέλθει εις προϋπάντησιν του μέχρι τὸ σταθμό. Προηγοῦντο οί ὠραίοι φαλαγγίται ποδηλατοί και εἶποντο θραδώς τὰ αυτοκίνητα. Τὴν 8.20' οί άναμενόμενοι έφθασαν εις Κιλίκις. 'Η πόλις ὀλόκληρος εὐρίσκετο επί ποδός. Τρεῖς και πλέον χιλιάδες φαλαγγιτών και φαλαγγισσῶν είχαν παραταχθῇ κατ' ἀντίζυγιαν επί της εισόδου της πόλεως μέχρι του έθνικοῦ κήπου. Αἱ μουσικά έπαίανίζον και τά χειροκρατήματα και αἱ ζητωκραυγαί έξδόνουν την ατμόσφαιραν. Τὸ Κιλίκις ήτο σημαιστόλιστον και κατάφωτον.

Καθ' ήν στιγμήν οί έπίσημοι άνήλθον επί της εξέδρας τὰς πληθῆ έπληγμύριαν τὸν κήπον, την πλά τειάν και τὰς πόδους. Οὐδέποτε τὸ Κιλίκις είδε τόσοσ ογκώδη, αλλά και τόσο ένθουσιώδη συγκλήρωσιν.

Αἱ άρχαί, ὁ Νομάρχης, ὁ δήμαρχος, ὁ συναγματοάρχης κ. Χατζηαναγνώστου, ὁ περιφερειακὸς διοικητής Κιλίκις κ. Πέτροβας, ὁ διοικητὸς κ. Κίτρος, ὁ άρχιερατικός έπίτροπος, τά μέλη του νομαρχιακοῦ συμβουλίου και οί δημοτικοί σύμβουλοι έλαβον μέρος εις την εξέδραν, άπό της οποίας ὁ κ. Πέτροβας εξέφρασεν αληθινὰ έμπνευσμένον λόγον, χαιρετήσας τὸν κ. Κανελλοπούλου, ὅστις άμέσως κατόπιν εξέφρασεν λόγον, έξάρας τὸ έπιτελεσθέν άπό της 4ης Αὐγούστου 1936 έργον και συγχαρείς τὸν λαόν Κιλίκις διά την έθνικὴν του εργασίαν. Ζητωκραυγαί και χειροκρατήματα τὸν διεκόπαν.

Μετὰ τὸ πέρας του λόγου του κ. Κανελλοπούλου, εἶπεν ὀλίγα τινὰ ὁ κ. Δρέλλιας και ήρχισεν ή παρέλασις των τμημάτων, προσκαλέσασα φρενίτιδα ένθουσιασμοῦ. 'Ιδίως αἱ φαλαγγίτισσαι, ὕπὸ την ήγεσίαν της διδούσας Θεοπίστης 'Ακτριδου, έκαμον έρίστην έντύποις.

Μετὰ την παρέλασιν οί έπίσημοι παρέαθησαν εις γεῦμα, παρατεθέν πρὸς τιμὴν των. Προπόσεις ήγειρον οί κ. κ. Πέτροβας και Ομήδης, ὡς και ή δις 'Ακτριδου, άπηνέθαν δέ οί κ. κ. Κανελλοπούλου και Δρέλλιας.

Μία φωτογραφία άπό τὸν σχηματισμὸν θηλέων Μυτιλήνης. Εἰς τὸ μέσον ή σύζυγος του άπερ. Παναγιώτου και ὀρν ανώτρια του σχηματισμοῦ κ. Λιλή Κοζύρη

Πώς ιδρύθη ἡ Σχολὴ Ν. Δοκίμων

Ἡ δράσις τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ΗΛΙΑ Φ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Μετά τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, τὰ πρῶτα στελέχη τοῦ Πολεμικοῦ μας Ναυτικοῦ ἐληφθῆσαν, ὅπως ἦτο ἐπόμενον, ἀπὸ τῶν περιήμων θαλασσομάχων τοῦ 21, ἀπὸ τῶν πουρλουτιέ-ρων καὶ κουροράων ποὺ ἀγωνίστηκαν σκληρὰ, ἐπὶ πολλὰ χρόνια, κατὰ τῆς κραταίας σουλτανικῆς αὐτοκρατορίας. Μὰ οἱ ἄνθρωποι αὗτοι, ἥρωες ὅλοι στὴν ψυχὴν, πραγματικὸν δαίμονος τὸν θαλασσῶν, ἀν καὶ αὐτοσχέδιον ναυτικοί, δὲν εἶχαν σπουδάσει οὐ καμμίαν σχολὴν καὶ τοὺς εἴποιε, φυσικὰ, ἡ μόρφωσις ποὺ εἶνε ἀπαραίτητη στοὺς ἀξιωματικούς τοῦ ναυτικοῦ ἐνὸς ὀργανωμένου Κράτους. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, ἔνα ἀπὸ τὰ κύρια μελήματα τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας, μολὲς ἐκείπασεν ὁ ἀσὸς τῆς Ἑπαναστάσεως, καὶ ἀρχίσει νὰ διαμορφώνεται τὸ ἑλληνικὸ κράτος, ἦταν νὰ φροντίσῃ γιὰ τὸν καταρτισμὸν ναυτικῶν στελεχῶν μ' ἐπιστημονικὴν κατάρτιση.

Ὡστόσο, μόνον στὰ 1845, καὶ ὕστερ' ἀπὸ πολλὰς προσπάθειαι καὶ πειραματισμοὺς, ἐσημειώθη τὸ πρῶτον βῆμα γιὰ τὴν δημιουργίαν Ναυτικῆς Σχολῆς ἐπὶ τῆς κορβέτας «Λουδοβίκος» καὶ ἐπὶ ὁπουρίας τοῦ ἐνδόξου ναυάρχου Κανάρη. Ἡ λειτουργία τῆς ἀρχίσει στὶς 16 Ἰουλίου 1846, μετὰ διοικητὴν τοῦ υπολοίαρχου Α. Παλάσκου. Δυστυχῶς, ἡ Σχολὴ αὕτη δὲν ἦταν γραφτὸ νὰ λειτουργήσῃ ἐπὶ πολὺ. Διχνομοίαι, ἐρίδες, μικροφυλιότητες, ἔγιναν ἀφορμὴ ν' ἀποκοπήσῃ ὁ Παλάσκος καὶ νὰ καταργηθῇ ἡ Σχολή, ἡ ὁποία εἶχε δημιουργηθῇ μετὰ τὸς ὥραιας ἐλπίδας γιὰ τὸ μέλλον.

Πολὺ ἀργότερον, κατὰ τὴν Μεταπολίτευσιν τοῦ 1862, ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις διὰ δημοψηφισματικῶς τῆς συνάσεως ἐκ τῶν ἐνόντων **ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ** ἐπὶ τοῦ ἀποδεδειγμένου «Ελλάδος». Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ δὲν ὑπόρκει γιὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους—καὶ κυρίως, ἐπειδὴ τοῦ ἐλείπαν τὰ σχετικά μέσα, — νὰ λειτουργήσῃ κανονικὰ.

Τέλος, στὶς 27 Μαρτίου 1884, «πέρασαν πενήντα πέντε δολοκλήτων χρόνια ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἡ Ἑλλάς ἔγινεν ἀνεξάρτητον Κράτος!», ἐπὶ πρωτοπορητικῶν Χ. Τρικούπιδος καὶ ὁπουρίας Γ. Τωμαζοῦ, ἐδημοσιεύετο ὁ πρῶτος ἀρτίος ὀργανισμὸς λειτουργίας τῆς Σχολῆς τῶν Ναυτικῶν Δοκίμων μετὰ μόνιμην ἔδραν τὸν Πειραιᾶ. Κατὰ τῆς 8 Αὐγούστου ἐγίναν, μετὰ μεγάλην ἐπισημότητα, τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐπὶ τῆς φρεγάτας «Ελλάδος». Διοικητὴς τῆς Σχολῆς ἐποθετήθη ὁ πλωτάρχης **ΗΛΙΑΣ Φ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ**.

Ποιὸς ὅμως ἦσαν ὁ ἀξιωματικός, στὸν ὁποῖον τὸ ἑλληνικὸ Κράτος ἀνέθετε τὰ δύσκολα καθήκοντα τοῦ διοικητοῦ τῆς πρῆτης ἐπιστημονικῆς Ναυτικῆς Σχολῆς; Ἡ γὰρ τὴν ἀκριβείαν, ποῖος ἦταν ὁ ἀξιωματικὸς ποὺ κατέστρεφον τὰ πρῶτα ἀρτία σχέδια λειτουργίας τῆς Σχολῆς αὐτῆς; Τὴν ἐξαιρετικὴν ἀπὸ μορφὴν τοῦ Πολεμικοῦ μας Ναυτικοῦ δὲ ἐπιχειρήσουμε νὰ σκιαγραφήσουμε ἐν σήμερινῳ μας ἀρθρῷ. Τὸ ἔργο τοῦ Κανελλοπούλου ὑπῆρξε μέγα καὶ ὡς σὺλληψις, καὶ ὡς ἐκφωρηγὴν, καὶ ὡς ἀποτέλεσμα. Μπορεῖ καὶ νὰ πῇ, δὲν οὔτε αὐτὸν ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος, ἡ δημιουργία συγχρονισμένου νεοελληνικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

Ὁ Ἡλίας Κανελλοπούλου γεννήθηκε στὸ Ναυπλίου, στὰ 1844. Στὰ 1860 ἐπεράσθη τὴν σπουδὴν τοῦ στὸ γυμνάσιον τῆς πατρίδος του, θαυμαστά ἀπὸ τῶν κα-

θηγητῶν του γιὰ τὴν ἐκτακτὴ νοημοσύνην του. Ἐπεξήχησε τότε νὰ εἰσελθῇ στὸ ναυτικὸ, γὰρ τὸ ὁποῖον ἐνοίωθε ἀπὸ μικρὸ παιδί ἀκαταμάχητον κλίσι. Μὰ οἱ ἀνώμαλοι πολιτικῆς περιστάσεις τῆς ἐποχῆς δὲν τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν πόθον του. Ἐνεργά, λοιπὸν, στὴ Νομικὴ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν αἰσθάνονταν καμμίαν ἀγὰρ πρὸς τὴν ἐπιστὴν τῆς θεμικῆς, διέκοψε τὴν σπουδὴν τοῦ καὶ, στὰ 1863, ἀνομήσθη δοκίμος τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ.

Ὑστερ' ἀπὸ τέσσαρα χρόνια, ἀνθυπολοίαρχος πιά, ἠρξολήθη μετὰ τὴν μετάφρασιν ἀπὸ τὸ γαλλικὸ ἐνὸς σπουδαίου ναυτικοῦ συγγραμμάτος γιὰ τὸν ἐξαρτισμὸ καὶ χειρισμὸ τῶν ἱστωφόρων καὶ ἀποκινήτων πλοίων. Ἡ ἐργασία αὕτη παρουσίαζε μεγάλης δυσχέρειας, ἐπειδὴ τὸ ἑλληνικὸ ναυτικὸ λεξιλόγιον ἦταν τότε πολὺ φτωχὸ ὁ Κανελλοπούλου, ὅμως, τὴν ἔφερε πρὸς καὶ μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν, ὅστε τοῦ ἀνεμνήθη ὡς ἀμοιβὴ τὸ παράσημο τοῦ Σωτήρος. Τὸν Αὐγούστου τοῦ 1871, τοῦ ἀνετέθη καὶ ἡ μετάφρασις τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ ναυτικοῦ διεθνούς ὀνοματολογίου.

Ἀπὸ τὰ 1867 ὡς τὰ 1875, ὁπότε προήχθη εἰς ὑπολοίαρχον, κατέγεινε μετὰ τὴν αὐτομόρφωσίν του ὅπως ἔλεγε καὶ ὁ ἴδιος. Ὡς ὑπολοίαρχος, ἔγραψε ἕνα πολὺτιμὸν βιβλίον περὶ ἱστορίας, ποὺ βραβεύθηκε στὸν Κατελοῦζοιο διαγωνισμῷ. Κατόπιν, ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Γαλλίαν, γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν σπουδὴν του. Τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνη ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάνισε ν' ἀναθέσῃ στὸ δικαίον «Ναυαρίνου» τὸν περίπλοκον τῆς γῆς, καὶ οἱ Γάλλοι ἀξιωματικοί, ἀναγνωρίζοντες τὴν ἰκανότητά τοῦ «Ἑλληνικοῦ συναδέλφου» τὸν, τὸν προσέκαλεσαν νὰ τοῦς συνδεδεσθῇ στὴν μεγάλην αὐτὴ ἐκπαιδευτικὴ ἀποστολή. Δεκατρεῖς ὁλόκληρος μέρες διήρκεσε τὸ ταξίδειόν αὐτό, τὸ ὁποῖον τῆς περιπέτειας κατέγραψεν ὁ Κανελλοπούλου μ' ἐπιστημονικὴν ἀκριβείαν στὸ ἡμερολόγιόν του.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1878 ἀπεσπῶσθαι στὴν Ἑλληνικὴν πρεσβείαν τὸν Παρίσι. Ἀκολουθεῖ τὸ ἀνετίθετο ἡ σύνταξις τῆς καταμετρήσεως τῶν πλοίων κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Μόρφου καὶ ἡ διδασκαλία στὶς λιμενικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Στὰ 1880, μολοντὶ ὑπολοίαρχος, διαρισθὲν τμηματάρχης τοῦ ὁπουριεῖο τῶν Ναυτικῶν, —τιμὴν ἡ ὁποία σπανιότατα ἀπενέμετο, στὰ χρονικά ἐκείνα, οὐ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ. Τὸν ἴδιον χρόνον, τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ ἔδωσε ἀξίαν ἐκπαιδευτικὴν γιὰ τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις τοῦ ἀπένευκε τὸ χρυσὸν παράσημον τοῦ Ἰταλικοῦ Στέμματος γιὰ τὴν διὰ τῶν ἰταλικῶν μυθοδρίων.

Καὶ ὅσοι περνούσαν τὰ χρόνια τόσο πλουσιώτερον ἐγένοντο οἱ ἀρκατοὶ τῆς ἐργατικότητος καὶ τῆς φιλομαθείας τοῦ Κανελλοπούλου.

Στὰ 1882, προήχθη εἰς πλωτάρχην καὶ ἀπεστάλην μαζὺ μετὰ ἄλλους ἀξιωματικούς στὴν Εὐρώπην, ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν μελέτη τοῦ καλύτερου τύπου θαρρηκτοῦ. Ἐπεσκέσθη τότε τὸ Παρίσι, τὸ Λονδίνον, τὴν Κοπεγχάγη, τὸ Βερολῖνον, τὸ Ἀμστερνταμ, καὶ τοὺς οἰκείους ναυστάδους καὶ συντάξας λεπτομερῆ καὶ πολὺτιμὸν σχέδιον περὶ καταρτίσεως στόλου θαρρηκτῶν.

Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον ἔργον τῆς ζωῆς του ἦταν ἐκεῖνον ποὺ

ἀνέλαβε δταν γύρισε στὴν Ἀθήνα. Ἡ Κυβέρνησις Τρικούπιδος, ἡ ὁποία εἶχε καταλῆξιν ἐν τῷ μεταξὺ στὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν περὶ ἱδρύσεως Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων, τοῦ ἀνέθεσε τὸν καταρτισμὸν τοῦ νομοσχεδίου, τοῦ κανονισμοῦ καὶ ὅλων τῶν σχετικῶν διαταγμάτων λειτουργίας τῆς. Γιὰ τὴν ἐργασία αὐτήν, ὁ Κανελλοπούλου διέθεσε τὰ πολὺτιμα ἐφόδια τῆς μεγάλης πείρας του καὶ τῆς φωτεινῆς διανοίας του.

Ὅπως εἴπαμε καὶ παραπάνω, στὶς 8 Αὐγούστου ἐγίναν τὰ ἐγκαίνια τῆς Σχολῆς αὐτῆς, μετὰ διοικητὴν τὸν **Η. Φ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ**. Ὡς Ἀτλάς ἀνέλαβε ἐπὶ τὸν ὅμιον τοῦ ἀξιωματικῶν αὐτῆς τῶν ἐκπαιδευτῶν καὶ τῶν ἐκπαιδευτῶν γιὰ τὴν λειτουργία τῆς Σχολῆς, ποὺ ἀποτελοῦσε ἐπὶ ὁλοκληρῶν δεκαετηρίδας τ' ὄνειρον ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐνδιέφερον τὸ γιὰ τὴν πρόδον τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Δὲν ἦταν μόνον ὁ διοικητὴς τῆς, ἀλλὰ καὶ καθηγητὴς τῆς πολλῶν μεθόδων καὶ συγγραμμάτων τῶν ἀπαρατήτων συγγραμμάτων. Ὁ Κανελλοπούλος ἔγραψε—καὶ ἐδίδαξε—τὰ κατὰ βιβλία ποὺ ἐλείπαν ὡς τότε ἀπὸ τῆς Σχολῆς, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἐπὶ ὁλοκληρῶν δεκαετηρίδας τ' ὄνειρον ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐνδιέφερον τὸ γιὰ τὴν πρόδον τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Δὲν ἦταν μόνον ὁ διοικητὴς τῆς, ἀλλὰ καὶ καθηγητὴς τῆς πολλῶν μεθόδων καὶ συγγραμμάτων τῶν ἀπαρατήτων συγγραμμάτων. Ὁ Κανελλοπούλος ἔγραψε—καὶ ἐδίδαξε—τὰ κατὰ βιβλία ποὺ ἐλείπαν ὡς τότε ἀπὸ τῆς Σχολῆς, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἐπὶ ὁλοκληρῶν δεκαετηρίδας τ' ὄνειρον ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐνδιέφερον τὸ γιὰ τὴν πρόδον τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Δὲν ἦταν μόνον ὁ διοικητὴς τῆς, ἀλλὰ καὶ καθηγητὴς τῆς πολλῶν μεθόδων καὶ συγγραμμάτων τῶν ἀπαρατήτων συγγραμμάτων.

Ἡ ἰκανότης τοῦ Κανελλοπούλου βεβαίως δὲν ἐξηγήθη εἰς μόνον τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ναυτικῆς Σχολῆς, τοῦ ἔργου του δὲν περιορίζεται ἐν αὐτῇ καὶ μόνῃ. Ἡ μακρὰ σειρά τῶν ναυτικῶν, διδακτικῶν καὶ λοιπῶν ἔργων του εἶναι εὐλογητὸς μάρτυς τῆς εὐρείας μορφώσεως καὶ τῆς σπανίας ἰκανότητος αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ Ναυτικὴ Σχολὴ ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τοῦ ὅλου ἔργου του. Δι' αὐτῆς ἐσπείρε τὸν σπὸρον τῆς ἐπιμελητικῆς ἀντιλήψεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ πηλὴν δυνάμεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ «ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ».

Ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ Κανελλοπούλου ἀνεγνωρίσθη καὶ ἐξωτερικῶς. Ὁ Κανελλοπούλος ἀνέλαβε τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀποστολὴν τοῦ Ὑπουργεῖου τοῦ 1890 ἀνεκτακτικῶς, ἐπειδὴ τὸν ἔδειξε ὡς ἀντικαταστάτην τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἐκπαιδευτικὴ ἀποστολὴ, Δεκατρεῖς ὁλόκληρος μέρες διήρκεσε τὸ ταξίδειόν αὐτό, τὸ ὁποῖον τῆς περιπέτειας κατέγραψεν ὁ Κανελλοπούλου μ' ἐπιστημονικὴν ἀκριβείαν στὸ ἡμερολόγιόν του.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1878 ἀπεσπῶσθαι στὴν Ἑλληνικὴν πρεσβείαν τὸν Παρίσι. Ἀκολουθεῖ τὸ ἀνετίθετο ἡ σύνταξις τῆς καταμετρήσεως τῶν πλοίων κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Μόρφου καὶ ἡ διδασκαλία στὶς λιμενικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Στὰ 1880, μολοντὶ ὑπολοίαρχος, διαρισθὲν τμηματάρχης τοῦ ὁπουριεῖο τῶν Ναυτικῶν, —τιμὴν ἡ ὁποία σπανιότατα ἀπενέμετο, στὰ χρονικά ἐκείνα, οὐ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ. Τὸν ἴδιον χρόνον, τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ ἔδωσε ἀξίαν ἐκπαιδευτικὴν γιὰ τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις τοῦ ἀπένευκε τὸ χρυσὸν παράσημον τοῦ Ἰταλικοῦ Στέμματος γιὰ τὴν διὰ τῶν ἰταλικῶν μυθοδρίων.

Καὶ ὅσοι περνούσαν τὰ χρόνια τόσο πλουσιώτερον ἐγένοντο οἱ ἀρκατοὶ τῆς ἐργατικότητος καὶ τῆς φιλομαθείας τοῦ Κανελλοπούλου.

Στὰ 1882, προήχθη εἰς πλωτάρχην καὶ ἀπεστάλην μαζὺ μετὰ ἄλλους ἀξιωματικούς στὴν Εὐρώπην, ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν μελέτη τοῦ καλύτερου τύπου θαρρηκτοῦ. Ἐπεσκέσθη τότε τὸ Παρίσι, τὸ Λονδίνον, τὴν Κοπεγχάγη, τὸ Βερολῖνον, τὸ Ἀμστερνταμ, καὶ τοὺς οἰκείους ναυστάδους καὶ συντάξας λεπτομερῆ καὶ πολὺτιμὸν σχέδιον περὶ καταρτίσεως στόλου θαρρηκτῶν.

Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον ἔργον τῆς ζωῆς του ἦταν ἐκεῖνον ποὺ

ἀνέλαβε δταν γύρισε στὴν Ἀθήνα. Ἡ Κυβέρνησις Τρικούπιδος, ἡ ὁποία εἶχε καταλῆξιν ἐν τῷ μεταξὺ στὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν περὶ ἱδρύσεως Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων, τοῦ ἀνέθεσε τὸν καταρτισμὸν τοῦ νομοσχεδίου, τοῦ κανονισμοῦ καὶ ὅλων τῶν σχετικῶν διαταγμάτων λειτουργίας τῆς. Γιὰ τὴν ἐργασία αὐτήν, ὁ Κανελλοπούλου διέθεσε τὰ πολὺτιμα ἐφόδια τῆς μεγάλης πείρας του καὶ τῆς φωτεινῆς διανοίας του.

Ὅπως εἴπαμε καὶ παραπάνω, στὶς 8 Αὐγούστου ἐγίναν τὰ ἐγκαίνια τῆς Σχολῆς αὐτῆς, μετὰ διοικητὴν τὸν **Η. Φ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ**. Ὡς Ἀτλάς ἀνέλαβε ἐπὶ τὸν ὅμιον τοῦ ἀξιωματικῶν αὐτῆς τῶν ἐκπαιδευτῶν καὶ τῶν ἐκπαιδευτῶν γιὰ τὴν λειτουργία τῆς Σχολῆς, ποὺ ἀποτελοῦσε ἐπὶ ὁλοκληρῶν δεκαετηρίδας τ' ὄνειρον ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐνδιέφερον τὸ γιὰ τὴν πρόδον τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Δὲν ἦταν μόνον ὁ διοικητὴς τῆς, ἀλλὰ καὶ καθηγητὴς τῆς πολλῶν μεθόδων καὶ συγγραμμάτων τῶν ἀπαρατήτων συγγραμμάτων. Ὁ Κανελλοπούλος ἔγραψε—καὶ ἐδίδαξε—τὰ κατὰ βιβλία ποὺ ἐλείπαν ὡς τότε ἀπὸ τῆς Σχολῆς, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἐπὶ ὁλοκληρῶν δεκαετηρίδας τ' ὄνειρον ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐνδιέφερον τὸ γιὰ τὴν πρόδον τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Δὲν ἦταν μόνον ὁ διοικητὴς τῆς, ἀλλὰ καὶ καθηγητὴς τῆς πολλῶν μεθόδων καὶ συγγραμμάτων τῶν ἀπαρατήτων συγγραμμάτων.

Ἡ ἰκανότης τοῦ Κανελλοπούλου βεβαίως δὲν ἐξηγήθη εἰς μόνον τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ναυτικῆς Σχολῆς, τοῦ ἔργου του δὲν περιορίζεται ἐν αὐτῇ καὶ μόνῃ. Ἡ μακρὰ σειρά τῶν ναυτικῶν, διδακτικῶν καὶ λοιπῶν ἔργων του εἶναι εὐλογητὸς μάρτυς τῆς εὐρείας μορφώσεως καὶ τῆς σπανίας ἰκανότητος αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ Ναυτικὴ Σχολὴ ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τοῦ ὅλου ἔργου του. Δι' αὐτῆς ἐσπείρε τὸν σπὸρον τῆς ἐπιμελητικῆς ἀντιλήψεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ πηλὴν δυνάμεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ «ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ».

Ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ Κανελλοπούλου ἀνεγνωρίσθη καὶ ἐξωτερικῶς. Ὁ Κανελλοπούλος ἀνέλαβε τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀποστολὴν τοῦ Ὑπουργεῖου τοῦ 1890 ἀνεκτακτικῶς, ἐπειδὴ τὸν ἔδειξε ὡς ἀντικαταστάτην τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἐκπαιδευτικὴ ἀποστολὴ, Δεκατρεῖς ὁλόκληρος μέρες διήρκεσε τὸ ταξίδειόν αὐτό, τὸ ὁποῖον τῆς περιπέτειας κατέγραψεν ὁ Κανελλοπούλου μ' ἐπιστημονικὴν ἀκριβείαν στὸ ἡμερολόγιόν του.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1878 ἀπεσπῶσθαι στὴν Ἑλληνικὴν πρεσβείαν τὸν Παρίσι. Ἀκολουθεῖ τὸ ἀνετίθετο ἡ σύνταξις τῆς καταμετρήσεως τῶν πλοίων κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Μόρφου καὶ ἡ διδασκαλία στὶς λιμενικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Στὰ 1880, μολοντὶ ὑπολοίαρχος, διαρισθὲν τμηματάρχης τοῦ ὁπουριεῖο τῶν Ναυτικῶν, —τιμὴν ἡ ὁποία σπανιότατα ἀπενέμετο, στὰ χρονικά ἐκείνα, οὐ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ. Τὸν ἴδιον χρόνον, τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ ἔδωσε ἀξίαν ἐκπαιδευτικὴν γιὰ τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις τοῦ ἀπένευκε τὸ χρυσὸν παράσημον τοῦ Ἰταλικοῦ Στέμματος γιὰ τὴν διὰ τῶν ἰταλικῶν μυθοδρίων.

Καὶ ὅσοι περνούσαν τὰ χρόνια τόσο πλουσιώτερον ἐγένοντο οἱ ἀρκατοὶ τῆς ἐργατικότητος καὶ τῆς φιλομαθείας τοῦ Κανελλοπούλου.

Στὰ 1882, προήχθη εἰς πλωτάρχην καὶ ἀπεστάλην μαζὺ μετὰ ἄλλους ἀξιωματικούς στὴν Εὐρώπην, ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν μελέτη τοῦ καλύτερου τύπου θαρρηκτοῦ. Ἐπεσκέσθη τότε τὸ Παρίσι, τὸ Λονδίνον, τὴν Κοπεγχάγη, τὸ Βερολῖνον, τὸ Ἀμστερνταμ, καὶ τοὺς οἰκείους ναυστάδους καὶ συντάξας λεπτομερῆ καὶ πολὺτιμὸν σχέδιον περὶ καταρτίσεως στόλου θαρρηκτῶν.

Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον ἔργον τῆς ζωῆς του ἦταν ἐκεῖνον ποὺ

ἀνέλαβε δταν γύρισε στὴν Ἀθήνα. Ἡ Κυβέρνησις Τρικούπιδος, ἡ ὁποία εἶχε καταλῆξιν ἐν τῷ μεταξὺ στὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν περὶ ἱδρύσεως Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων, τοῦ ἀνέθεσε τὸν καταρτισμὸν τοῦ νομοσχεδίου, τοῦ κανονισμοῦ καὶ ὅλων τῶν σχετικῶν διαταγμάτων λειτουργίας τῆς. Γιὰ τὴν ἐργασία αὐτήν, ὁ Κανελλοπούλου διέθεσε τὰ πολὺτιμα ἐφόδια τῆς μεγάλης πείρας του καὶ τῆς φωτεινῆς διανοίας του.

Ὅπως εἴπαμε καὶ παραπάνω, στὶς 8 Αὐγούστου ἐγίναν τὰ ἐγκαίνια τῆς Σχολῆς αὐτῆς, μετὰ διοικητὴν τὸν **Η. Φ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ**. Ὡς Ἀτλάς ἀνέλαβε ἐπὶ τὸν ὅμιον τοῦ ἀξιωματικῶν αὐτῆς τῶν ἐκπαιδευτῶν καὶ τῶν ἐκπαιδευτῶν γιὰ τὴν λειτουργία τῆς Σχολῆς, ποὺ ἀποτελοῦσε ἐπὶ ὁλοκληρῶν δεκαετηρίδας τ' ὄνειρον ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐνδιέφερον τὸ γιὰ τὴν πρόδον τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Δὲν ἦταν μόνον ὁ διοικητὴς τῆς, ἀλλὰ καὶ καθηγητὴς τῆς πολλῶν μεθόδων καὶ συγγραμμάτων τῶν ἀπαρατήτων συγγραμμάτων.

Ἡ ἰκανότης τοῦ Κανελλοπούλου βεβαίως δὲν ἐξηγήθη εἰς μόνον τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ναυτικῆς Σχολῆς, τοῦ ἔργου του δὲν περιορίζεται ἐν αὐτῇ καὶ μόνῃ. Ἡ μακρὰ σειρά τῶν ναυτικῶν, διδακτικῶν καὶ λοιπῶν ἔργων του εἶναι εὐλογητὸς μάρτυς τῆς εὐρείας μορφώσεως καὶ τῆς σπανίας ἰκανότητος αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ Ναυτικὴ Σχολὴ ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τοῦ ὅλου ἔργου του. Δι' αὐτῆς ἐσπείρε τὸν σπὸρον τῆς ἐπιμελητικῆς ἀντιλήψεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ πηλὴν δυνάμεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ «ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ».

σημαιοστολισμοῦ τὸ πᾶν τοῦ καὶ κάλεσε τοὺς προέξουσιν νὰ παρακολουθήσουν τὴν δοξολογία

Ο ΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ποὺ δὲ ἐτελείτο ἐπὶ τοῦ καταστράματος. Καὶ δταν συνεκινετο ὅλοι οἱ ἐπίσημοι, χαίρεται μετὰ κανονισμοῦ τῆς ἑλληνικῆς σημαίας.

Ὅπως ἦταν ἐπόμενον, ὁ πανηγυρικὸς αὐτὸς ἐορτασμός τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς τῶν Ἑλλήνων μετὰ σ' ἕνα τοῦρκικο ἡμιῶν, ἐξώρκει τὸν διοικητὴ τῆς Πρεβέρης. Μὰ οἱ πρόβλεπον τοῦ ἔδωσαν μετὰ τὸν τρόπον νὰ καταλάβῃ, ὅτι αὐτὸ ἀποτέλεσε ἕνα τρόπον διοικητικῆς ἀποστολῆς τῆς ἑλληνικῆς φιλοτιμίας, τῶν ὁποίων ὁ διοικητὴς ἐπληρώσει ἀπὸ σκοποῦ. Ἐκείνος ἀνεγνώρισε τὸ σφάλμα τοῦ κ' ἔσπευσε ν' ἀνταποδοθῇ τὴν ἐπίσκεψιν στὸ ἑλληνικὸ πλοῖον, διὰ καὶ δοθῇ ἐν τῷ ἔλειπτον τοῦ ναυτικοῦ ἀσθενήσαντες εὐρωπαϊκῆς δυνάμεως.

Μιὰ ἄλλη φορά, ὁ Κανελλοπούλος τὰ ἐβόλε... καὶ τὴν Ἀγγλίαν!

Κάποτε, τὸ «Ελλάς», μετὰ κυβερνήτην τὸν Κανελλοπούλου, ἀπέπλευσε ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια, χαίρειντος μετὰ τὴν σημαίαν του ὅλα τὰ ξένα πλοῖα ποὺ εὐρίσκοντο τότε στὸ λιμάνι. Ὅλα τὰ καράβια ἀντεκρίθησαν, ἐκτὸς ἑνός, —ἀγγλικό. Ὁ Κανελλοπούλος δὲν τὸ ἔχασε αὐτό. Καὶ δταν, ὕστερ' ἀπὸ δύο μέρες, κατέπλευσε τὸ Πόρτ Σαΐδ, καὶ ἐνῶ ἡ Γαλλία, θέλοντας νὰ τιμῇ τὸν φιλοξενούμενον «Ἑλληνικὸν ἀξιωματικόν», διέταξε νὰ τοποθετήσῃ σὲν τὸν τραπεζί μίαν εἰκόνα φου-στανελλοφόρου, ποὺ κρατοῦσε στὸ χερὶ του μίαν γαλιανόλευκον. Ὁ Κανελλοπούλος ὤκνησε ἀπὸ συγκίνησιν δταν εἶδε τὴν φωτογραφίαν αὐτὴν κ' εὐχαρίστησε τοὺς Γάλλους συναδέλφους του, —ἦξερε περίφημον τὴν γλῶσσάν του,— μετὰ ἐνθουσιώδη πρό-σπον.

Ἡ ἀπειρά εἶνε τὰ ἀνέκδοτα ποὺ χαρακτηρίζουν τὴν ἐθνικὴν περιφάνειαν καὶ τὸν μέγιστον χαρακτῆρα τοῦ Κανελλοπούλου. Θὰ σὰς ἀναφέρουμε δύο ἀπὸ αὐτά:

Κάποτε, ὁ Κανελλοπούλος πῆγε στὴν Πρεβέρη, ὡς κυβερνήτης πολεμικοῦ πλοίου. Μετὰ τὴν εὐκαρίαν αὐτήν, ἐπεσκέσθη τὸν ἐξ-ὄντος προέξοντα καὶ τὸν Τοῦρκο διοικητὴν. Ὁ τελευταῖος ὅμως, τὸν ἔβρισκε περιττὸν ν' ἀνταποδοθῇ τὴν ἐπίσκεψιν. Ὁ Κανελλοπούλος τὸ θεωροῦσε αὐτὸ παραβολὴν κατὰ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ περιέμενε ἐπὶ τὴν κατάλληλὴν εὐκαρίαν νὰ ἐκδικηθῇ τὸν διοικητὴν. Ἡ εὐκαρία αὕτη παρουσιάσθη ὕστερ' ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας, μετ

Η ΗΡΩΪΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤ.

ΞΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗΝ

7.

—Και τό τέταρτο; ἐρώτησε ὁ Δημογέροντας καταπληκτοῦ ἀπὸ τὴν σοφία τοῦ καθηγητοῦ.

—Τέταρτο εἶνε νὰ μαζέψῃς δόλους τοὺς θησαυροὺς σου, νὰ ποῦ τὴν ἰστορίαν τῆς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ νὰ καταβῇς στὴν Πάτρα καὶ ἀπ' ἐκεῖ εὐθεὶαν γιὰ τὴν Μασσαλία.

—Ὁ σοφὸς Σολομὼν δὲν θὰ μποροῦσε νὰ μοῦ δώσῃ καλὲς συμβουλές! ἐφώνησεν ὁ προεστὴς καὶ ἀγκάλασε τὸν καθηγητὴν, τὸ κεφάλι τοῦ ὁποῦ μοῦ εἶχε φθάσει στὴ γῆν του. Ὅλα εἶνε εὐκόλα, ἐπρόσθεσε. Μονάχα ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἀνδρονίκης.

—Εἶνε τὸ δυσκολώτερον καὶ τὸ σκληρότερον. Ἀν θῶμε εἰς καλὴ κόρη πρέπει νὰ θυσίῃς τὴν ἀτομικὴν τὴν εὐτυχίαν γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ πατέρα τῆς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς. Ἐπειτα ὁ Πατριάρχης καὶ ὁ ἀρραβωνιαστικὸς τῆς μπορεῖ νὰ ἔχουν ἀποκεφαλίστῃ ὡς τώρα. Ἀν τοὺς ἀφαιρῇ ζωντανούς ἀσφαλῶς θὰ τοὺς ἔχουν δημεύσει τὰ κτήματα, ἔχουν τὴν θέσιν τοὺς καὶ δὲν ἔχουν πειν καμμίαν ἀξίαν. Τὸ συνοικέσιον, λοιπὸν αὐτὸ, ἀργοντία μου, δὲν πρέπει νὰ γίνῃ. Εἶνε σὺν νὰ εἴχῃς ὑποσχέσῃ τὴν θυγατέρα σου στὸν ἀνεψιὸν ἐνὸς ἀπλοῦ παπᾶ.

—Ἐγὼ ἀπόλυτο δίκριον! Ἐκάνε ὁ Δημογέρον. Καὶ νὰ σοὺ πῶ τὴν ἀλήθειαν, ἐπειδὴ εἶναι πάντα κατὰ νοῦ, ἂν δὲν πορευομένην τὴν συγγένειαν τὸν Πατριάρχην καὶ νὰ δώσῃ τὴν θυγατέρα μου μὲ τὴν βεβαίωσιν, ὅτι τὴν δίδω σ' ἕναν ἀνθρώπον τίμιον καὶ σοφόν, γι' αὐτὸ εἶσαι ὁ μόνος, μὲ τὸν ὁποῖον μπορῶ ἀποφθεῖ νὰ στεφανώσω μὲ τὴν Ἀνδρονίκην.

Τὰ μάτια τοῦ καθηγητοῦ ἀνοίξαν τόσο πολὺ, πού ἐφάνηκε ἀπὸ μέσα ὀλο τοῦ ἀσπράδι. Ἐκείνη ἕνα βῆμα πρὸς τὰ ὅπισθεν καὶ φέροντας τὰ χεῖρα στὸ στήθος, εἶπε μὲ ὕψος μελοδραματικῶς: —Εἴναι νὰ πάω τὴν Ἀνδρονίκην; Ποτέ! Ποτέ!.. Μὰ τίς ἀστράτες καὶ τοὺς κερανοὺς τοῦ Δία!

—Δὲν θέλεις, λοιπὸν, νὰ μὲ κἀνῃς πατέρα σου; —Καὶ ποῖον ἄλλον ἔχω τώρα στὸν κόσμον;

—Γιατ' ἀρεσκείαν, λοιπὸν; —Σὲ κάθε ὅλῃ περιστασια αὐτὴ ἡ πρότασις θὰ μ' ἐγείμει γὰρ. Ἀπὸς θῶμε, ἐγὼ σοὺ προτείνω τὴν διάλυσιν τοῦ συνοικεσίου τῆς θυγατέρας σου, ἐγὼ δὲ νὰ γίνω καὶ γαμπρός; Δὲν γίνεται αὐτὸ, δὲν εἶνε σωστὸ. Θὰ χάσω τὴν ὑπόληψίν μου.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Τὸ κρῖμα ἄς πέσῃ στὸ κεφάλι μου, πατὴρ μου! Ἀν ἀρνήσῃς, θὰ μὲ κἀνῃς νὰ πιστέψω δὲ οὐτε ἐμὲνα ἀγαπᾷς οὕτως τὴν Ἀνδρονίκην.

—Ἀγ! μὴ τὸ λές αὐτό! ἐφώνησε μὲ ψευδὴ δάκρυα ὁ καθηγητὴς ἐνὺ κρημάτων σὺν πίθηκος ἀπὸ τὸ λαμὲ τοῦ Δημογέροντος. Ἐξέρις πολὺ καλὰ ἂν σ' ἀγαπᾷ ἢ ὄχι... Καὶ ἡ Ἀνδρονίκη, αὐτὴ εἶνε τὸ τριαντάφυλλο πού τὸ πότισας, τὸ σκάλῃς καὶ τὸ κλάδευσες ἐπὶ τόσα χρόνια μὲ ἀγάπην. Τὸ θεωροῦσας σὺν δίκῃ μου. Καὶ ὅταν εἶδας ὅτι ἐπρόκειτο νὰ στολίῃς τὸ κεφάλι ἐνὸς ἡγεμόνος ἀντὶ τοῦ δικῷ μου, καθόλου δὲν παροπνέθηκα, καθόλου δὲν ἐξήλεψα, γιατί ἦταν ἀξία μῆς τέτοιας τύχης...

—Ἀλλὰ τώρα ποῦ τὰ πράγματα ἀλλάξαν, τί γὰρ καὶ τὴ τιμὴ γιὰ μένα! Ἀν μὲ δέλεης νὰ διοτάζω λίγο, εἶνε ἄλλη ἡ αἰτία: σκεπτόμεται ὅτι ἡ Ἀνδρονίκη ἀντὶ μ' ἀγαπᾷ καθόλου.

—Αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε. Μὲ τὸν καιρὸ θὰ σ' ἀγαπήσῃ, εἶπε ὁ Δημογέρον. Νὰ στείλω λοιπὸν ἀμείως στὸ πλησιέστερον χωριὸ γιὰ τὸν παπᾶ.

—Ποιὸς τὸ λέει αὐτό; Σηκώθηκε σὺς παρακαλῶ.

—Ἦρθε γράμματά ποῦ τὸ λέει καθαρά. Καὶ ἡ αἰτία εἶσαι σὺ. Ἡ συγγένειά σου μὲ τὸν Πατριάρχην μῆς ἀφάνισε!

—Τὰ θοῦν εἶνε δίκαιά μας, πατέρα μου, θὰ συνάξουμε δλα μας τὰ πλοῦτη, θὰ τὰ χύσουμε κάπου στὴ γῆ, παίρνουμε μόνον τὰ ἀναγκαῖα καὶ μὲ τὰ καρποφιλία στὸν ὄμο πᾶμε μὲ τοὺς ἀρματολούς, περιμένοντας τὴν ὥρα ποῦ θὰ σημάνῃ γιὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Γενοῦς... Μὰ γιατί στέκεσαι γονατιστοί; Μίλησε τοῦλάχιστον ἐστὶν, δάσκαλε!

Ὁ Καταχθόνιος Βάρβακος εἶχε τὸ πρόσωπον κρημνιστὸν ἐν χεῖρα κἀνόντας πὸς κλαίει.

—Ἐμὲνα ρῶτα, κόρη μου, τὴν δεικνύς ὁ πατέρας τῆς. Τρελλὰ θῆκες νὰ θέλῃς νὰ τρέξουμε σὺν κλέφτες τὰ θοῦν; Μπορῶ ἐγὼ γράμμα ἀπὸ τὸν Ἰωάννην, ποῦ εἶμαι γέρονς ν' ἀνέξω σὲ τέτοια ζωὴ; Ἐπειτα πᾶς ν' ἀφήσω τὰ κτήματα μου καὶ νὰ φύγω; Θὰ κηρυχθῶ φανερὰ ἐχθρὸς τοῦ Σουλτάνου. Ὅχι, δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς σωτηρίας μας!

—Ποιὸς λοιπὸν εἶνε; Λέγε, πατέρα μου... Καὶ, μὲ τὴν Χαριτωμένην, ἂν δὲν σηκωθῇς ἀμέσως, πέφτω ἀπὸ τὸ παράθυρο —ἐπρόσθεσε κἀνόντας νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλήν τῆς.

—Πρέπει νὰ χαλάσῃς τὸν ἀρραβῶνα σου μὲ τὸν Ἰωάννην, ἔπειτα ὁ Βάρβακος ἐμπλέκε στὰ δίχτυα τοῦ τὸν Δημογέροντα, αὐτὴ ἐγράψε ἕνα παθητικὸν γράμμα τὸν Ἰωάννην καὶ τοῦ ἐξιστοροῦσε δλα τὰ συμβαίνοντα τῆς Πελοποννήσου.

Ἐκόντευαν μεσάνυχτα καὶ ἡ Ἀνδρονίκη εἶχε λύσει τὰ ὠρτια τῆς μαλλιά καὶ ἐτοιμαζόταν νὰ κοιμηθῇ ὅταν ὁ πατέρας τῆς, ὁ ἀδελφὸς τῆς καὶ ὁ δάσκαλος, κατὰ συμβουλήν τοῦ τελευταίου, ἐμπήκαν ἀπὸτομα στὸ δωμάτιον καὶ ἔπεισαν στὰ πόδια τῆς φωνάζοντας: —Σῶσε μας, Ἀνδρονίκη, σῶσε μας!

—Τί εἶνε, πατέρα μου; Τί συμβαίνει; ρώτησε ἡ νέα τρομαγμένη.

—Θὰ μᾶς κρεμάσουν! Ὅλους θὰ μᾶς κρεμάσουν αὐριο!

—Τί εἶνε λόγια ποῦ δὲν τ' ἀκούει ὁ Τούρκος, παιδί μου! Χρειάζονται ἔργα. Γιὰ νὰ γλυτώσουμε τὴν ζωὴν μας καὶ τὰ πλοῦτῃ μας, πρέπει ἀποφθεῖ δὲ μόνον νὰ χαλάσω τὸν παπᾶ.

—Αὐτὸ ποῦ κάνει ὁ πατέρας σου τὸ κάνει γιὰ τὸ καλὸ σου, εἶπε ὁ Βάρβακος. Ἀσε νὰ γίνῃ αὐτὸς ὁ γάμος καὶ ἂν μετὰ τρεῖς μῆνες δὲν μ' ἀγαπήσῃς, σοὺ ὀρκίζομαι νὰ χωρίσουμε πάλι.

—Σ' αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ δασκάλου τῆς ἡ Ἀνδρονίκη ἐρέθηκε μ' ἕνα πῆδημα στὸν ἀντικρινὸ τοῖχο, ἐνὺ ὁ ἀδελφὸς τῆς ἤμεινε μὲ μὲναι μὲ τὸν παπᾶ ξεκρέμασε ἕνα ὄπλο μ' ὅταν χερί κ' ἕνα μασιτίγιο μὲ τὸ ἄλλο. Καὶ μὲ τὴν ἰδίαν ταχύτητα ἔδωσε μὴ μὲ τὸ μασιτίγιο στὸ πρόσωπον τοῦ Βάρβακου, ποῦ κυλιοῖτο στὸ πάτωμα μὲ μὴν φρικαλέα κραυγὴ.

Μετὰ ἐστράφηκε στοὺς ἄλλους καὶ τοὺς εἶπε: —Ἐπειδὴ λέτε ὅτι ἐγὼ εἶμαι αἰτία τῆς δυστυχίας σας, δὲν σκοτώθω μ' αὐτὸ τὸ ὄπλο γιὰ νὰ γλυτώσω.

—Στάσου! Στάσου! ἐφώνησαν μὲ ὀρκίαν ὁ πατέρας μὲ τὸν ἀδελφὸ τῆς καὶ τὸν παπᾶ.

—Στάσου, κόρη μου, τῆς εἶπε ὁ τελευταῖος αὐτός. Δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ποιὸς τὸ λέει αὐτό; Σηκώθηκε σὺς παρακαλῶ.

—Ἦρθε γράμματά ποῦ τὸ λέει καθαρά. Καὶ ἡ αἰτία εἶσαι σὺ. Ἡ συγγένειά σου μὲ τὸν Πατριάρχην μῆς ἀφάνισε!

—Τὰ θοῦν εἶνε δίκαιά μας, πατέρα μου, θὰ συνάξουμε δλα μας τὰ πλοῦτη, θὰ τὰ χύσουμε κάπου στὴ γῆ, παίρνουμε μόνον τὰ ἀναγκαῖα καὶ μὲ τὰ καρποφιλία στὸν ὄμο πᾶμε μὲ τοὺς ἀρματολούς, περιμένοντας τὴν ὥρα ποῦ θὰ σημάνῃ γιὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Γενοῦς... Μὰ γιατί στέκεσαι γονατιστοί; Μίλησε τοῦλάχιστον ἐστὶν, δάσκαλε!

Ὁ Καταχθόνιος Βάρβακος εἶχε τὸ πρόσωπον κρημνιστὸν ἐν χεῖρα κἀνόντας πὸς κλαίει.

—Ἐμὲνα ρῶτα, κόρη μου, τὴν δεικνύς ὁ πατέρας τῆς. Τρελλὰ θῆκες νὰ θέλῃς νὰ τρέξουμε σὺν κλέφτες τὰ θοῦν; Μπορῶ ἐγὼ γράμμα ἀπὸ τὸν Ἰωάννην, ποῦ εἶμαι γέρονς ν' ἀνέξω σὲ τέτοια ζωὴ; Ἐπειτα πᾶς ν' ἀφήσω τὰ κτήματα μου καὶ νὰ φύγω; Θὰ κηρυχθῶ φανερὰ ἐχθρὸς τοῦ Σουλτάνου. Ὅχι, δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς σωτηρίας μας!

—Ποιὸς λοιπὸν εἶνε; Λέγε, πατέρα μου... Καὶ, μὲ τὴν Χαριτωμένην, ἂν δὲν σηκωθῇς ἀμέσως, πέφτω ἀπὸ τὸ παράθυρο —ἐπρόσθεσε κἀνόντας νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλήν τῆς.

—Πρέπει νὰ χαλάσῃς τὸν ἀρραβῶνα σου μὲ τὸν Ἰωάννην, ἔπειτα ὁ Βάρβακος ἐμπλέκε στὰ δίχτυα τοῦ τὸν Δημογέροντα, αὐτὴ ἐγράψε ἕνα παθητικὸν γράμμα τὸν Ἰωάννην καὶ τοῦ ἐξιστοροῦσε δλα τὰ συμβαίνοντα τῆς Πελοποννήσου.

Ἐκόντευαν μεσάνυχτα καὶ ἡ Ἀνδρονίκη εἶχε λύσει τὰ ὠρτια τῆς μαλλιά καὶ ἐτοιμαζόταν νὰ κοιμηθῇ ὅταν ὁ πατέρας τῆς, ὁ ἀδελφὸς τῆς καὶ ὁ δάσκαλος, κατὰ συμβουλήν τοῦ τελευταίου, ἐμπήκαν ἀπὸτομα στὸ δωμάτιον καὶ ἔπεισαν στὰ πόδια τῆς φωνάζοντας: —Σῶσε μας, Ἀνδρονίκη, σῶσε μας!

—Τί εἶνε, πατέρα μου; Τί συμβαίνει; ρώτησε ἡ νέα τρομαγμένη.

—Θὰ μᾶς κρεμάσουν! Ὅλους θὰ μᾶς κρεμάσουν αὐριο!

—Τί εἶνε λόγια ποῦ δὲν τ' ἀκούει ὁ Τούρκος, παιδί μου! Χρειάζονται ἔργα. Γιὰ νὰ γλυτώσουμε τὴν ζωὴν μας καὶ τὰ πλοῦτῃ μας, πρέπει ἀποφθεῖ δὲ μόνον νὰ χαλάσω τὸν παπᾶ.

—Αὐτὸ ποῦ κάνει ὁ πατέρας σου τὸ κάνει γιὰ τὸ καλὸ σου, εἶπε ὁ Βάρβακος. Ἀσε νὰ γίνῃ αὐτὸς ὁ γάμος καὶ ἂν μετὰ τρεῖς μῆνες δὲν μ' ἀγαπήσῃς, σοὺ ὀρκίζομαι νὰ χωρίσουμε πάλι.

—Σ' αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ δασκάλου τῆς ἡ Ἀνδρονίκη ἐρέθηκε μ' ἕνα πῆδημα στὸν ἀντικρινὸ τοῖχο, ἐνὺ ὁ ἀδελφὸς τῆς ἤμεινε μὲ μὲναι μὲ τὸν παπᾶ ξεκρέμασε ἕνα ὄπλο μ' ὅταν χερί κ' ἕνα μασιτίγιο μὲ τὸ ἄλλο. Καὶ μὲ τὴν ἰδίαν ταχύτητα ἔδωσε μὴ μὲ τὸ μασιτίγιο στὸ πρόσωπον τοῦ Βάρβακου, ποῦ κυλιοῖτο στὸ πάτωμα μὲ μὴν φρικαλέα κραυγὴ.

Μετὰ ἐστράφηκε στοὺς ἄλλους καὶ τοὺς εἶπε: —Ἐπειδὴ λέτε ὅτι ἐγὼ εἶμαι αἰτία τῆς δυστυχίας σας, δὲν σκοτώθω μ' αὐτὸ τὸ ὄπλο γιὰ νὰ γλυτώσω.

—Στάσου! Στάσου! ἐφώνησαν μὲ ὀρκίαν ὁ πατέρας μὲ τὸν ἀδελφὸ τῆς καὶ τὸν παπᾶ.

—Στάσου, κόρη μου, τῆς εἶπε ὁ τελευταῖος αὐτός. Δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ποιὸς τὸ λέει αὐτό; Σηκώθηκε σὺς παρακαλῶ.

—Ἦρθε γράμματά ποῦ τὸ λέει καθαρά. Καὶ ἡ αἰτία εἶσαι σὺ. Ἡ συγγένειά σου μὲ τὸν Πατριάρχην μῆς ἀφάνισε!

—Τὰ θοῦν εἶνε δίκαιά μας, πατέρα μου, θὰ συνάξουμε δλα μας τὰ πλοῦτη, θὰ τὰ χύσουμε κάπου στὴ γῆ, παίρνουμε μόνον τὰ ἀναγκαῖα καὶ μὲ τὰ καρποφιλία στὸν ὄμο πᾶμε μὲ τοὺς ἀρματολούς, περιμένοντας τὴν ὥρα ποῦ θὰ σημάνῃ γιὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Γενοῦς... Μὰ γιατί στέκεσαι γονατιστοί; Μίλησε τοῦλάχιστον ἐστὶν, δάσκαλε!

Ὁ Καταχθόνιος Βάρβακος εἶχε τὸ πρόσωπον κρημνιστὸν ἐν χεῖρα κἀνόντας πὸς κλαίει.

—Ἐμὲνα ρῶτα, κόρη μου, τὴν δεικνύς ὁ πατέρας τῆς. Τρελλὰ θῆκες νὰ θέλῃς νὰ τρέξουμε σὺν κλέφτες τὰ θοῦν; Μπορῶ ἐγὼ γράμμα ἀπὸ τὸν Ἰωάννην, ποῦ εἶμαι γέρονς ν' ἀνέξω σὲ τέτοια ζωὴ; Ἐπειτα πᾶς ν' ἀφήσω τὰ κτήματα μου καὶ νὰ φύγω; Θὰ κηρυχθῶ φανερὰ ἐχθρὸς τοῦ Σουλτάνου. Ὅχι, δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς σωτηρίας μας!

—Ποιὸς λοιπὸν εἶνε; Λέγε, πατέρα μου... Καὶ, μὲ τὴν Χαριτωμένην, ἂν δὲν σηκωθῇς ἀμέσως, πέφτω ἀπὸ τὸ παράθυρο —ἐπρόσθεσε κἀνόντας νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλήν τῆς.

—Πρέπει νὰ χαλάσῃς τὸν ἀρραβῶνα σου μὲ τὸν Ἰωάννην, ἔπειτα ὁ Βάρβακος ἐμπλέκε στὰ δίχτυα τοῦ τὸν Δημογέροντα, αὐτὴ ἐγράψε ἕνα παθητικὸν γράμμα τὸν Ἰωάννην καὶ τοῦ ἐξιστοροῦσε δλα τὰ συμβαίνοντα τῆς Πελοποννήσου.

Ἐκόντευαν μεσάνυχτα καὶ ἡ Ἀνδρονίκη εἶχε λύσει τὰ ὠρτια τῆς μαλλιά καὶ ἐτοιμαζόταν νὰ κοιμηθῇ ὅταν ὁ πατέρας τῆς, ὁ ἀδελφὸς τῆς καὶ ὁ δάσκαλος, κατὰ συμβουλήν τοῦ τελευταίου, ἐμπήκαν ἀπὸτομα στὸ δωμάτιον καὶ ἔπεισαν στὰ πόδια τῆς φωνάζοντας: —Σῶσε μας, Ἀνδρονίκη, σῶσε μας!

—Τί εἶνε, πατέρα μου; Τί συμβαίνει; ρώτησε ἡ νέα τρομαγμένη.

—Θὰ μᾶς κρεμάσουν! Ὅλους θὰ μᾶς κρεμάσουν αὐριο!

—Τί εἶνε λόγια ποῦ δὲν τ' ἀκούει ὁ Τούρκος, παιδί μου! Χρειάζονται ἔργα. Γιὰ νὰ γλυτώσουμε τὴν ζωὴν μας καὶ τὰ πλοῦτῃ μας, πρέπει ἀποφθεῖ δὲ μόνον νὰ χαλάσω τὸν παπᾶ.

—Αὐτὸ ποῦ κάνει ὁ πατέρας σου τὸ κάνει γιὰ τὸ καλὸ σου, εἶπε ὁ Βάρβακος. Ἀσε νὰ γίνῃ αὐτὸς ὁ γάμος καὶ ἂν μετὰ τρεῖς μῆνες δὲν μ' ἀγαπήσῃς, σοὺ ὀρκίζομαι νὰ χωρίσουμε πάλι.

—Σ' αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ δασκάλου τῆς ἡ Ἀνδρονίκη ἐρέθηκε μ' ἕνα πῆδημα στὸν ἀντικρινὸ τοῖχο, ἐνὺ ὁ ἀδελφὸς τῆς ἤμεινε μὲ μὲναι μὲ τὸν παπᾶ ξεκρέμασε ἕνα ὄπλο μ' ὅταν χερί κ' ἕνα μασιτίγιο μὲ τὸ ἄλλο. Καὶ μὲ τὴν ἰδίαν ταχύτητα ἔδωσε μὴ μὲ τὸ μασιτίγιο στὸ πρόσωπον τοῦ Βάρβακου, ποῦ κυλιοῖτο στὸ πάτωμα μὲ μὴν φρικαλέα κραυγὴ.

Μετὰ ἐστράφηκε στοὺς ἄλλους καὶ τοὺς εἶπε: —Ἐπειδὴ λέτε ὅτι ἐγὼ εἶμαι αἰτία τῆς δυστυχίας σας, δὲν σκοτώθω μ' αὐτὸ τὸ ὄπλο γιὰ νὰ γλυτώσω.

—Στάσου! Στάσου! ἐφώνησαν μὲ ὀρκίαν ὁ πατέρας μὲ τὸν ἀδελφὸ τῆς καὶ τὸν παπᾶ.

—Στάσου, κόρη μου, τῆς εἶπε ὁ τελευταῖος αὐτός. Δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ νὰ σὲ παρηγοῦν διὰ τῆς θίας. Ἀργοντίες μου, σὰς συμβουλεύω νὰ τὴν ἀφήσεις ἡσυχίαν γιὰ τὴν ψυχὴν σου θὰ κολλᾷσθαι γιὰ πάντα ἂν τὴν ἀναγκάσῃς νὰ σκοτωθῇ.

—Ὁ πατέρας σου, δὲν μπορῶ

Μά' όπως και μας φιλολόγησαν δεν θ' πάραγει από τ'επτάστοις θέματα από το 'μ' άσπρη κανείς τα τραγουδία των όπερετορών μας να τραγουδούν τα από όμορφες Άλβανίδες.

Στην Άλβανία σήμερα έπισης ένα πράγμα δύναται κανείς να διαπιστώσει. Ότι ή χώρα του Άγχιρ Ζόγου δεν μπορεί καθόλου μύ την χροιά των «σκιτιάρ» Εξελίσσεται πράγματι εις ένα αξιοβλαπτο κράτος γεμάτο από δραστηριότητα και του όποιου ο πληθυσμός δεν θ' άργησει να ή διαφέρει καθόλου από των άλλω πληθυσμών των κρατών της Εξόφλητης. Κι' αυτή ή όργάνωση σφριέζει στην νεολαία της από την όποια μέσα σε λίγα χρόνια θα ξεπηδήσει μια Άλβανία ικανή να ήχη μόνη της με Άλως χαμηνι συμμαχική βοήθεια ή ή όποια θα συνεχισθ ή έκπαικτικόν έργον της Α. Μ. του Βασιλέως Άγχιρ Ζόγου.

ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΗΛΕΙΑΣ

Το τελευταίον δεκαήμερον τῷ λήξαντος μηνὸς εἰς δολοκλήρον τὸν νομόν "Ηλείας κατηνάλωθη ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς δημοσίας ἐμφανίσεις λόγῳ τῶν ἑορτῶν, κατὰ τὰς ὁποίας ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν λαὸν τῆς "Ηλείας νὰ ἀντιληφθῇ τὸ συντελούμενον ὑπὲρ τῆς Νεολαίας ἔργον καὶ νὰ ὁμολογήται γενικῶς ἡ μεγίστη σκοπιμότης τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ὁργανώσεως. Ὅλοκληρὴ αὐτῆς ὁργανώσεως ὑπὸ τῶν νέων τῆς "Ηλείας δραστηριότης εἶνε ἔργον τῶν μόχθων τοῦ ἀνατάτου μας ἀρχόντος, τοῦ Νομάρχου κ. Σπ. Διαμαντοπούλου, ὅστις ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Γενικοῦ ἐπιτρόπου τῆς ΕΟΝ κατὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτοῦ εἰς ἐπιθεωρήσεις τῶν διαφόρων τμημάτων κατὰρθων ἐν ἐξουσίᾳ τὸ "Εθνικὸν φρόνημα αὐτῶν. Οὗτο σήμερον ἂν τῶν 6.000 νέων πόσης ἡλικίας καὶ τῶνδε ζῶν μέσος οἱ σφαίρες ἐθνικῆς πνοῆς. (Γραφεῖον Τύπου "Ηλείας)

— Η ΕΟΝ ΚΑΛΟΝΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

ΚΑΛΟΝΗ 7/5/38.— Εἰς τὸν χωρίον μας ἰδρῆθη ΕΟΝ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀκουράστου δημοδιδασκάλου καὶ πρώτου φαλαγγίτου Κ. Κωνσταντίνου. Τελεία, ὁ ὁποῖος τυγχάνει καὶ τετράρχης ΕΟΝ Κάλωνος.

Εἰς Κάλωνιν ἰδρῆθησαν ἡδη δύο ὁμάδες μετ' ἀποδοχῆς τοῦ κ. κ. Ι. Νέμτσου καὶ "Αντ. Δουρουδῆ καὶ ὁδηγῶν τοὺς κ. κ. Σταθρον Βέρου, Ι. Πεταλίδου καὶ "Ιγνατίου Καρακόν.

Ἡ πρώτη δημοσία ἐμαύσανις μας ἔγινε τὴν Κυριακῇ τὸν Βασιλίου. Ὅλοι οἱ φαλαγγίται ἔφερον περιβραχίονα. Μετὰ τὴν λειτουργίαν αἱ ὁμάδες τῆς ΕΟΝ μετέβησαν εἰς τὸ σχολεῖον ὅπου ὠμίλησαν οἱ τετράρχης κ. Τελείας καὶ τὸν σκοπὸν καὶ ὁργανώσεως τῆς "Εθνικῆς Νεολαίας.

Τὴν 1ην Μαΐου ὅλοι οἱ φαλαγγίται ἀπὸ πρώτας ἐξεδόξαν εἰς τὸν γειτονικὸν χωρίον Παρακλῆν. Ἐκεῖ μὲν ὑπεδέχθησαν οἱ φαλαγγίται Παρακλῆν καὶ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ὁμαδοῦν αὐτῶν καὶ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος κ. Φ. Μπαλινά.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν μετέβημεν εἰς παραθαλάσσιον τοποθεσίαν "Άγιος Δημήτριος ὅπου καὶ διεσκεδάσαμεν μέχρι τῶν ἑσπερινῶν ὥρων.

Ν. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Φαλαγγίτης

— Η Ε.Ο.Ν. ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ

ΟΡΕΣΤΙΑΣ Θράκης. — Ἡ πόλις μας, ἡ ὁποία πάντοτε εὐρίσκειται μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ καθῆ προοδευτικὴν κίνησιν, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑστερήσῃ καὶ σὺν κεραλαϊσμοῦ σημασίας τῆς ὁργανώσεως τῆς νεολαίας τῆς.

Ὁβίω μεταξὺ τῶν ἄλλων μεγάλων πόλεων τῆς "Ελλάδος ποὺ ἐστὶν ἀντιπροσωπεύει νεολαίαν εἰς τὰς "Αθήνας πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς 25ης Μαρτίου καὶ ἡ "Ορεστιάς ἀπέστειλε 10μελὴ ὁμάδα νέων τῆς, τῇ εὐγενῇ μερίμνῃ τοῦ κ. Νομάρχου "Εβρου.

Τὸ περασμένον Σάββατον 7ην πρῆξ. μὲν ἀρίστη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ κ. Νομάρχης "Εβρου μετὰ τοῦ περιφερειακοῦ Διοικητοῦ τῆς ΕΟΝ, τοῦ νομοῦ "Εβρου κ. Π. Κωστοπούλου διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς νεολαίας στήν πόλιν μας. Παρ' αὐτῶν ὁρίσθησαν οἱ κατωθὶ βασικοὶ φῶροι τῆς συστάσεως φαλλανγῶν. "Επαρχικῆς "Ορεστιάδος: α) Νικ. Λεπτοπόρος Διευθύνων. β) "Αργυρὸς μὲς τετράρχης τῆς 1ης Τετραρχίας "Ορεστιάδος. β) "Αλεξίου, γ)

Κουκουλομάτης, δ) Χιτοῦδης καὶ ε) Κατανίδης Λοχίται. Ὑποσηστής καὶ διαχειριστὴς τῆς φαλλανγῶς ὠρίσθη δὲ τῆς φαλλανγῶς ὁ κ. Β. Βάλτης.

Ὁ Π. Δ) τῆς κ. Κωσταρόπουλος συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ὁπασι τοῦ τῆς φαλλανγῶς κ. Γ. Κωσταρόπουλου, μετέβη εἰς τὸ ἐνταῦθα α' Δημιουργικὸν Σχολεῖον ἐνθα συνεκιντρώθησαν πρὸς τοῦτο οἱ νέοι τῆς πόλεως μας καὶ ἀφ' οὗ ὠμίλησαν πρὸς αὐτοὺς ἐπ' ἀρκτεῖν, ἀναπτύξας τὸν σκοπὸν τῆς ὁργανώσεως, συνέντησαν πρὸς αὐτοὺς ὅπως περὶ θαρροῦ πρὸς τοὺς θαλαμφοῦς τῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας οἱ ἀσυνεκτινόμενοι νέοι ἐξήγαγόντες ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου, ὡς τῆς "Εθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς "Εθνικῆς Νεολαίας.

Τὴν ἐπομένην ὁ περιφερειακὸς Δ) τῆς μετέβη εἰς Ν. Βύσαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ὅπου ἐγένετο ἐνθουσιώδης δεκτὸς ὑπὸ τῆς νεολαίας καὶ τῶν κατοίκων.

Κ. ΜΑΤΣΚΙΑΝΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΟΝ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 25ΗΝ
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ἡ ΕΟΝ Ζακύνθου, πρωτοστατήσασα εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου ἐβόησε ἑνα ἐξωριστὸ τόνο σπὸν ἑορτασμοῦ. Ἐν παρατάξει προσήλθεν καὶ παρετάχθη εἰς τὸν πρὸ τῆς Μητροπόλεως χώρον. Τὴν 11ην ἀκριβῶς προσήλθεν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν ἐν στολῇ ὁ διοικητὴς κ. Λουκάς Καραμέτ καὶ τῶν "Επιτελῶν του. Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ἐγένετο παρέλασις πρὸ τοῦ Νομαρχιακοῦ Καταστήματος. Ἡ ΕΟΝ Ζακύνθου μετὰ τὴν θαυμασίαν τῆς ἐμφανίσιν ἐχειροκροτήθη ἐνθουσιώδως.

"Απαντα τὰ τμήματα τῆς ἐξοχῆς ἐλαβον μέρος εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῶν χωρίων τῶν. Κατὰ τὴν τρίτην ἀπογευματινὴν ἐπεσκέψθη ὁ κ. Διοικητὴς μετὰ τοῦ "Επιτελῆ καὶ κ. Δημητρίου τοῦ κ. Βασιλείου, τὸ τμήμα τῆς Κοινότητος ὁ Ζακύνθου. Καθ' ὁδὸν φαλαγγίται ἐβόησαν ἀναφορὰν.

Παρατεταμένη ἄπασα ἡ δύναμις τῆς ΕΟΝ Ζακύνθου.

Τὴν 1ην Μαΐου ὅλοι οἱ φαλαγγίται ἀπὸ πρώτας ἐξεδόξαν εἰς τὸν γειτονικὸν χωρίον Παρακλῆν. Ἐκεῖ μὲν ὑπεδέχθησαν οἱ φαλαγγίται Παρακλῆν καὶ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ὁμαδοῦν αὐτῶν καὶ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος κ. Φ. Μπαλινά.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν μετέβημεν εἰς παραθαλάσσιον τοποθεσίαν "Άγιος Δημήτριος ὅπου καὶ διεσκεδάσαμεν μέχρι τῶν ἑσπερινῶν ὥρων.

Ν. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Φαλαγγίτης

— Η Ε.Ο.Ν. ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ

ΟΡΕΣΤΙΑΣ Θράκης. — Ἡ πόλις μας, ἡ ὁποία πάντοτε εὐρίσκειται μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ καθῆ προοδευτικὴν κίνησιν, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑστερήσῃ καὶ σὺν κεραλαϊσμοῦ σημασίας τῆς ὁργανώσεως τῆς νεολαίας τῆς.

Ὁβίω μεταξὺ τῶν ἄλλων μεγάλων πόλεων τῆς "Ελλάδος ποὺ ἐστὶν ἀντιπροσωπεύει νεολαίαν εἰς τὰς "Αθήνας πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς 25ης Μαρτίου καὶ ἡ "Ορεστιάς ἀπέστειλε 10μελὴ ὁμάδα νέων τῆς, τῇ εὐγενῇ μερίμνῃ τοῦ κ. Νομάρχου "Εβρου.

Τὸ περασμένον Σάββατον 7ην πρῆξ. μὲν ἀρίστη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ κ. Νομάρχης "Εβρου μετὰ τοῦ περιφερειακοῦ Διοικητοῦ τῆς ΕΟΝ, τοῦ νομοῦ "Εβρου κ. Π. Κωστοπούλου διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς νεολαίας στήν πόλιν μας. Παρ' αὐτῶν ὁρίσθησαν οἱ κατωθὶ βασικοὶ φῶροι τῆς συστάσεως φαλλανγῶν. "Επαρχικῆς "Ορεστιάδος: α) Νικ. Λεπτοπόρος Διευθύνων. β) "Αργυρὸς μὲς τετράρχης τῆς 1ης Τετραρχίας "Ορεστιάδος. β) "Αλεξίου, γ)

Κουκουλομάτης, δ) Χιτοῦδης καὶ ε) Κατανίδης Λοχίται. Ὑποσηστής καὶ διαχειριστὴς τῆς φαλλανγῶς ὠρίσθη δὲ τῆς φαλλανγῶς ὁ κ. Β. Βάλτης.

Ὁ Π. Δ) τῆς κ. Κωσταρόπουλος συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ὁπασι τοῦ τῆς φαλλανγῶς κ. Γ. Κωσταρόπουλου, μετέβη εἰς τὸ ἐνταῦθα α' Δημιουργικὸν Σχολεῖον ἐνθα συνεκιντρώθησαν πρὸς τοῦτο οἱ νέοι τῆς πόλεως μας καὶ ἀφ' οὗ ὠμίλησαν πρὸς αὐτοὺς ἐπ' ἀρκτεῖν, ἀναπτύξας τὸν σκοπὸν τῆς ὁργανώσεως, συνέντησαν πρὸς αὐτοὺς ὅπως περὶ θαρροῦ πρὸς τοὺς θαλαμφοῦς τῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας οἱ ἀσυνεκτινόμενοι νέοι ἐξήγαγόντες ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου, ὡς τῆς "Εθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς "Εθνικῆς Νεολαίας.

Τὴν ἐπομένην ὁ περιφερειακὸς Δ) τῆς μετέβη εἰς Ν. Βύσαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ὅπου ἐγένετο ἐνθουσιώδης δεκτὸς ὑπὸ τῆς νεολαίας καὶ τῶν κατοίκων.

Κ. ΜΑΤΣΚΙΑΝΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΟΝ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 25ΗΝ
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ἡ ΕΟΝ Ζακύνθου, πρωτοστατήσασα εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου ἐβόησε ἑνα ἐξωριστὸ τόνο σπὸν ἑορτασμοῦ. Ἐν παρατάξει προσήλθεν καὶ παρετάχθη εἰς τὸν πρὸ τῆς Μητροπόλεως χώρον. Τὴν 11ην ἀκριβῶς προσήλθεν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν ἐν στολῇ ὁ διοικητὴς κ. Λουκάς Καραμέτ καὶ τῶν "Επιτελῶν του. Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ἐγένετο παρέλασις πρὸ τοῦ Νομαρχιακοῦ Καταστήματος. Ἡ ΕΟΝ Ζακύνθου μετὰ τὴν θαυμασίαν τῆς ἐμφανίσιν ἐχειροκροτήθη ἐνθουσιώδως.

"Απαντα τὰ τμήματα τῆς ἐξοχῆς ἐλαβον μέρος εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῶν χωρίων τῶν. Κατὰ τὴν τρίτην ἀπογευματινὴν ἐπεσκέψθη ὁ κ. Διοικητὴς μετὰ τοῦ "Επιτελῆ καὶ κ. Δημητρίου τοῦ κ. Βασιλείου, τὸ τμήμα τῆς Κοινότητος ὁ Ζακύνθου. Καθ' ὁδὸν φαλαγγίται ἐβόησαν ἀναφορὰν.

Παρατεταμένη ἄπασα ἡ δύναμις τῆς ΕΟΝ Ζακύνθου.

Τὴν 1ην Μαΐου ὅλοι οἱ φαλαγγίται ἀπὸ πρώτας ἐξεδόξαν εἰς τὸν γειτονικὸν χωρίον Παρακλῆν. Ἐκεῖ μὲν ὑπεδέχθησαν οἱ φαλαγγίται Παρακλῆν καὶ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ὁμαδοῦν αὐτῶν καὶ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος κ. Φ. Μπαλινά.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν μετέβημεν εἰς παραθαλάσσιον τοποθεσίαν "Άγιος Δημήτριος ὅπου καὶ διεσκεδάσαμεν μέχρι τῶν ἑσπερινῶν ὥρων.

Ν. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Φαλαγγίτης

— Η Ε.Ο.Ν. ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ

ΟΡΕΣΤΙΑΣ Θράκης. — Ἡ πόλις μας, ἡ ὁποία πάντοτε εὐρίσκειται μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ καθῆ προοδευτικὴν κίνησιν, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑστερήσῃ καὶ σὺν κεραλαϊσμοῦ σημασίας τῆς ὁργανώσεως τῆς νεολαίας τῆς.

Ὁβίω μεταξὺ τῶν ἄλλων μεγάλων πόλεων τῆς "Ελλάδος ποὺ ἐστὶν ἀντιπροσωπεύει νεολαίαν εἰς τὰς "Αθήνας πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς 25ης Μαρτίου καὶ ἡ "Ορεστιάς ἀπέστειλε 10μελὴ ὁμάδα νέων τῆς, τῇ εὐγενῇ μερίμνῃ τοῦ κ. Νομάρχου "Εβρου.

Τὸ περασμένον Σάββατον 7ην πρῆξ. μὲν ἀρίστη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ κ. Νομάρχης "Εβρου μετὰ τοῦ περιφερειακοῦ Διοικητοῦ τῆς ΕΟΝ, τοῦ νομοῦ "Εβρου κ. Π. Κωστοπούλου διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς νεολαίας στήν πόλιν μας. Παρ' αὐτῶν ὁρίσθησαν οἱ κατωθὶ βασικοὶ φῶροι τῆς συστάσεως φαλλανγῶν. "Επαρχικῆς "Ορεστιάδος: α) Νικ. Λεπτοπόρος Διευθύνων. β) "Αργυρὸς μὲς τετράρχης τῆς 1ης Τετραρχίας "Ορεστιάδος. β) "Αλεξίου, γ)

Κουκουλομάτης, δ) Χιτοῦδης καὶ ε) Κατανίδης Λοχίται. Ὑποσηστής καὶ διαχειριστὴς τῆς φαλλανγῶς ὠρίσθη δὲ τῆς φαλλανγῶς ὁ κ. Β. Βάλτης.

Ὁ Π. Δ) τῆς κ. Κωσταρόπουλος συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ὁπασι τοῦ τῆς φαλλανγῶς κ. Γ. Κωσταρόπουλου, μετέβη εἰς τὸ ἐνταῦθα α' Δημιουργικὸν Σχολεῖον ἐνθα συνεκιντρώθησαν πρὸς τοῦτο οἱ νέοι τῆς πόλεως μας καὶ ἀφ' οὗ ὠμίλησαν πρὸς αὐτοὺς ἐπ' ἀρκτεῖν, ἀναπτύξας τὸν σκοπὸν τῆς ὁργανώσεως, συνέντησαν πρὸς αὐτοὺς ὅπως περὶ θαρροῦ πρὸς τοὺς θαλαμφοῦς τῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας οἱ ἀσυνεκτινόμενοι νέοι ἐξήγαγόντες ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου, ὡς τῆς "Εθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς "Εθνικῆς Νεολαίας.

Τὴν ἐπομένην ὁ περιφερειακὸς Δ) τῆς μετέβη εἰς Ν. Βύσαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ὅπου ἐγένετο ἐνθουσιώδης δεκτὸς ὑπὸ τῆς νεολαίας καὶ τῶν κατοίκων.

Κ. ΜΑΤΣΚΙΑΝΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΟΝ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 25ΗΝ
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ἡ ΕΟΝ Ζακύνθου, πρωτοστατήσασα εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου ἐβόησε ἑνα ἐξωριστὸ τόνο σπὸν ἑορτασμοῦ. Ἐν παρατάξει προσήλθεν καὶ παρετάχθη εἰς τὸν πρὸ τῆς Μητροπόλεως χώρον. Τὴν 11ην ἀκριβῶς προσήλθεν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν ἐν στολῇ ὁ διοικητὴς κ. Λουκάς Καραμέτ καὶ τῶν "Επιτελῶν του. Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ἐγένετο παρέλασις πρὸ τοῦ Νομαρχιακοῦ Καταστήματος. Ἡ ΕΟΝ Ζακύνθου μετὰ τὴν θαυμασίαν τῆς ἐμφανίσιν ἐχειροκροτήθη ἐνθουσιώδως.

"Απαντα τὰ τμήματα τῆς ἐξοχῆς ἐλαβον μέρος εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῶν χωρίων τῶν. Κατὰ τὴν τρίτην ἀπογευματινὴν ἐπεσκέψθη ὁ κ. Διοικητὴς μετὰ τοῦ "Επιτελῆ καὶ κ. Δημητρίου τοῦ κ. Βασιλείου, τὸ τμήμα τῆς Κοινότητος ὁ Ζακύνθου. Καθ' ὁδὸν φαλαγγίται ἐβόησαν ἀναφορὰν.

Παρατεταμένη ἄπασα ἡ δύναμις τῆς ΕΟΝ Ζακύνθου.

Τὴν 1ην Μαΐου ὅλοι οἱ φαλαγγίται ἀπὸ πρώτας ἐξεδόξαν εἰς τὸν γειτονικὸν χωρίον Παρακλῆν. Ἐκεῖ μὲν ὑπεδέχθησαν οἱ φαλαγγίται Παρακλῆν καὶ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ὁμαδοῦν αὐτῶν καὶ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος κ. Φ. Μπαλινά.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν μετέβημεν εἰς παραθαλάσσιον τοποθεσίαν "Άγιος Δημήτριος ὅπου καὶ διεσκεδάσαμεν μέχρι τῶν ἑσπερινῶν ὥρων.

Ν. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Φαλαγγίτης

— Η Ε.Ο.Ν. ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ

ΟΡΕΣΤΙΑΣ Θράκης. — Ἡ πόλις μας, ἡ ὁποία πάντοτε εὐρίσκειται μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ καθῆ προοδευτικὴν κίνησιν, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑστερήσῃ καὶ σὺν κεραλαϊσμοῦ σημασίας τῆς ὁργανώσεως τῆς νεολαίας τῆς.

Ὁβίω μεταξὺ τῶν ἄλλων μεγάλων πόλεων τῆς "Ελλάδος ποὺ ἐστὶν ἀντιπροσωπεύει νεολαίαν εἰς τὰς "Αθήνας πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς 25ης Μαρτίου καὶ ἡ "Ορεστιάς ἀπέστειλε 10μελὴ ὁμάδα νέων τῆς, τῇ εὐγενῇ μερίμνῃ τοῦ κ. Νομάρχου "Εβρου.

Τὸ περασμένον Σάββατον 7ην πρῆξ. μὲν ἀρίστη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ κ. Νομάρχης "Εβρου μετὰ τοῦ περιφερειακοῦ Διοικητοῦ τῆς ΕΟΝ, τοῦ νομοῦ "Εβρου κ. Π. Κωστοπούλου διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς νεολαίας στήν πόλιν μας. Παρ' αὐτῶν ὁρίσθησαν οἱ κατωθὶ βασικοὶ φῶροι τῆς συστάσεως φαλλανγῶν. "Επαρχικῆς "Ορεστιάδος: α) Νικ. Λεπτοπόρος Διευθύνων. β) "Αργυρὸς μὲς τετράρχης τῆς 1ης Τετραρχίας "Ορεστιάδος. β) "Αλεξίου, γ)

Κουκουλομάτης, δ) Χιτοῦδης καὶ ε) Κατανίδης Λοχίται. Ὑποσηστής καὶ διαχειριστὴς τῆς φαλλανγῶς ὠρίσθη δὲ τῆς φαλλανγῶς ὁ κ. Β. Βάλτης.

Ὁ Π. Δ) τῆς κ. Κωσταρόπουλος συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ὁπασι τοῦ τῆς φαλλανγῶς κ. Γ. Κωσταρόπουλου, μετέβη εἰς τὸ ἐνταῦθα α' Δημιουργικὸν Σχολεῖον ἐνθα συνεκιντρώθησαν πρὸς τοῦτο οἱ νέοι τῆς πόλεως μας καὶ ἀφ' οὗ ὠμίλησαν πρὸς αὐτοὺς ἐπ' ἀρκτεῖν, ἀναπτύξας τὸν σκοπὸν τῆς ὁργανώσεως, συνέντησαν πρὸς αὐτοὺς ὅπως περὶ θαρροῦ πρὸς τοὺς θαλαμφοῦς τῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας οἱ ἀσυνεκτινόμενοι νέοι ἐξήγαγόντες ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου, ὡς τῆς "Εθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς "Εθνικῆς Νεολαίας.

Τὴν ἐπομένην ὁ περιφερειακὸς Δ) τῆς μετέβη εἰς Ν. Βύσαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ὅπου ἐγένετο ἐνθουσιώδης δεκτὸς ὑπὸ τῆς νεολαίας καὶ τῶν κατοίκων.

Κ. ΜΑΤΣΚΙΑΝΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΟΝ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 25ΗΝ
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ἡ ΕΟΝ Ζακύνθου, πρωτοστατήσασα εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου ἐβόησε ἑνα ἐξωριστὸ τόνο σπὸν ἑορτασμοῦ. Ἐν παρατάξει προσήλθεν καὶ παρετάχθη εἰς τὸν πρὸ τῆς Μητροπόλεως χώρον. Τὴν 11ην ἀκριβῶς προσήλθεν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν ἐν στολῇ ὁ διοικητὴς κ. Λουκάς Καραμέτ καὶ τῶν "Επιτελῶν του. Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ἐγένετο παρέλασις πρὸ τοῦ Νομαρχιακοῦ Καταστήματος. Ἡ ΕΟΝ Ζακύνθου μετὰ τὴν θαυμασίαν τῆς ἐμφανίσιν ἐχειροκροτήθη ἐνθουσιώδως.

"Απαντα τὰ τμήματα τῆς ἐξοχῆς ἐλαβον μέρος εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῶν χωρίων τῶν. Κατὰ τὴν τρίτην ἀπογευματινὴν ἐπεσκέψθη ὁ κ. Διοικητὴς μετὰ τοῦ "Επιτελῆ καὶ κ. Δημητρίου τοῦ κ. Βασιλείου, τὸ τμήμα τῆς Κοινότητος ὁ Ζακύνθου. Καθ' ὁδὸν φαλαγγίται ἐβόησαν ἀναφορὰν.

Παρατεταμένη ἄπασα ἡ δύναμις τῆς ΕΟΝ Ζακύνθου.

Τὴν 1ην Μαΐου ὅλοι οἱ φαλαγγίται ἀπὸ πρώτας ἐξεδόξαν εἰς τὸν γειτονικὸν χωρίον Παρακλῆν. Ἐκεῖ μὲν ὑπεδέχθησαν οἱ φαλαγγίται Παρακλῆν καὶ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ὁμαδοῦν αὐτῶν καὶ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος κ. Φ. Μπαλινά.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν μετέβημεν εἰς παραθαλάσσιον τοποθεσίαν "Άγιος Δημήτριος ὅπου καὶ διεσκεδάσαμεν μέχρι τῶν ἑσπερινῶν ὥρων.

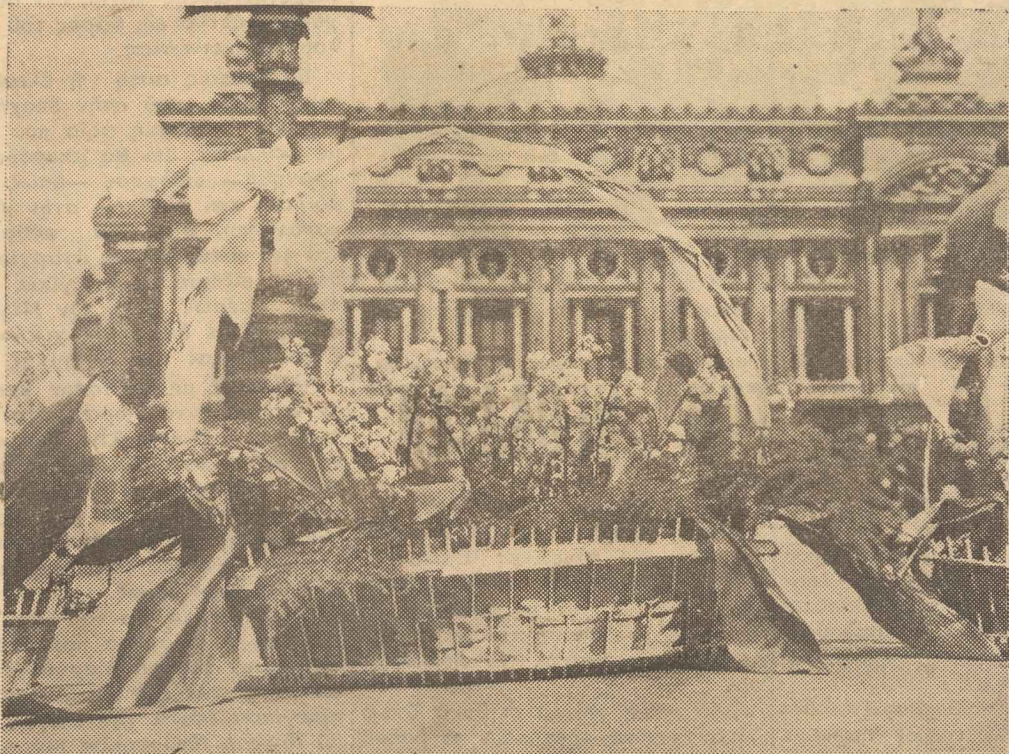
Ν. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Φαλαγγίτης

— Η Ε.Ο.Ν. ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ

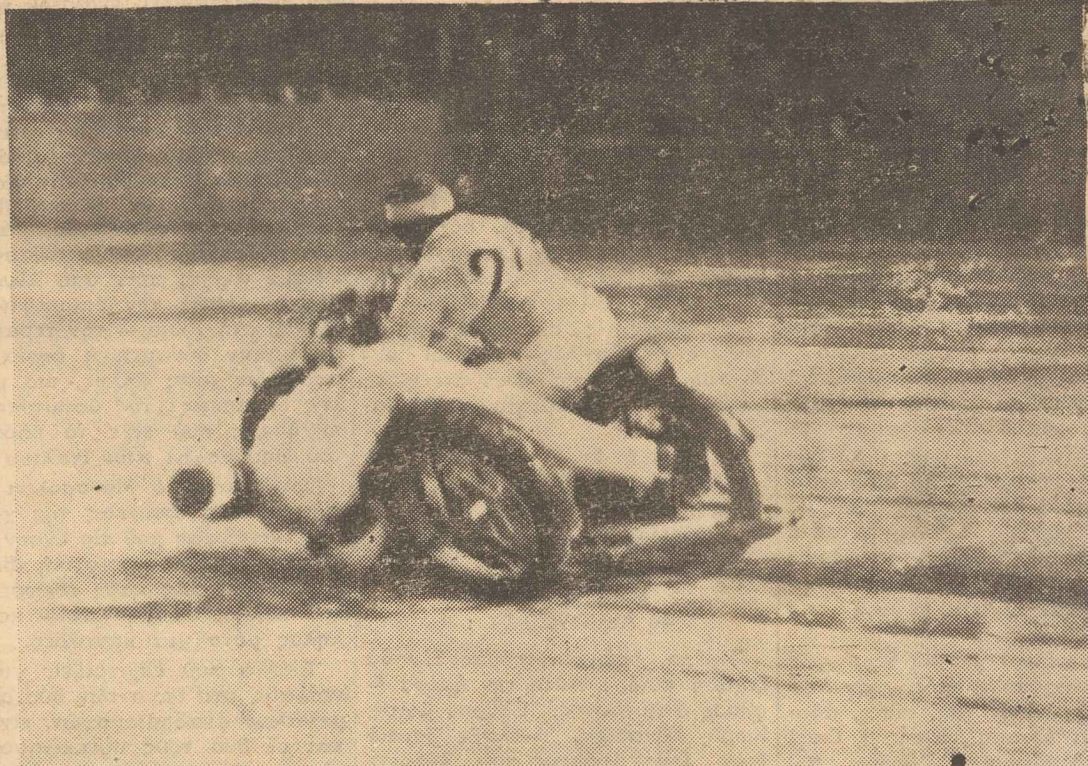
ΟΡΕΣΤΙΑΣ Θράκης. — Ἡ πόλις μας, ἡ ὁποία πάντοτε εὐρίσκειται μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ καθῆ προοδευτικὴν κίνησιν, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑστερήσ

Παγκόσμιον φωτογραφικόν ρεπορτάζ

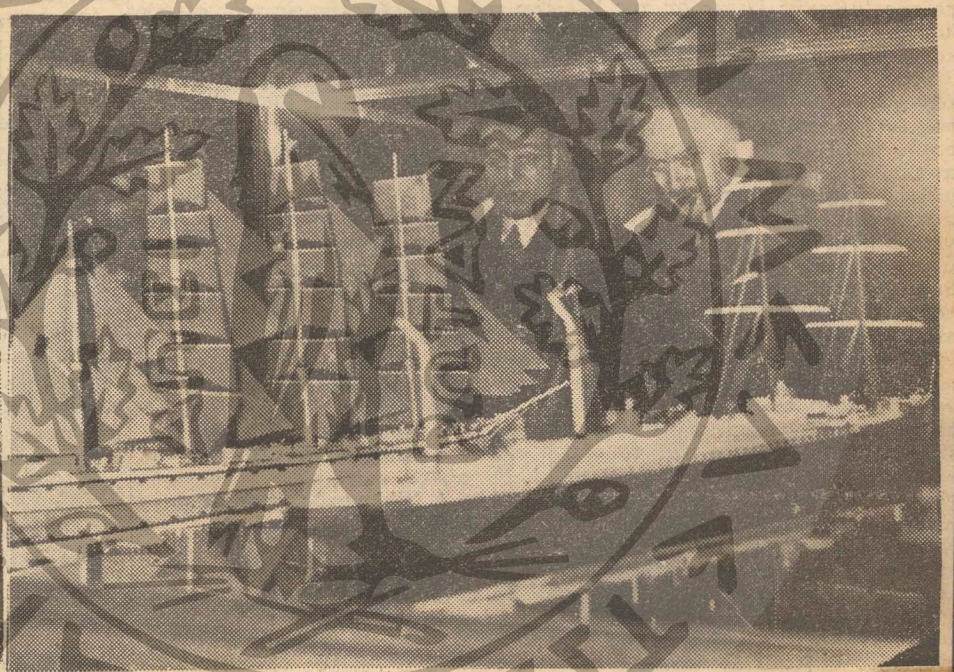
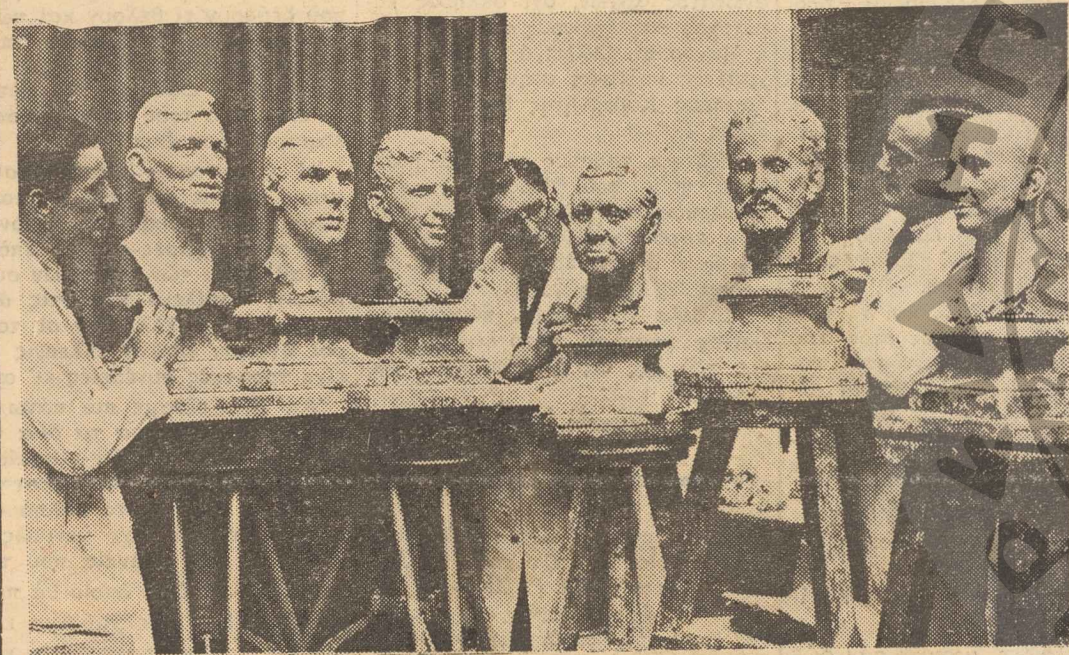
Τῆς «Νεολαίας»

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Τὸ Παρίσι ἐώρτασε ἐφέτος μίαν ἡμέραν πρωτομαγιάν. Τὸ ὄραϊον αὐτὸ κἀνίστην μετὰ τῆς Ὁπερας δείχνει ὅτι ἡ ἐορτὴ τῶν ἀνθέων ἐκυριάρχησε τόσον εἰς τὸ κέντρον, ὅσον καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν. ΔΕΞΙΑ: Ἡ ἐθνικὴ παρέλασις τῆς Πρωτομαγιάς εἰς τὸ Χάϊ-Πάρκ τοῦ Λονδίνου. Παρέλασις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν μετὰ ἀντιστασιωγόνους προσώπους.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Παρὰ τὴν Βιέννην ἤρχισαν οἱ ἐτήσιοι διεθνεῖς μοτοσυκλετικοὶ ἀγῶνες. ΔΕΞΙΑ: Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἰδρύσεως ἑνὸς νέου κέντρου μορφώσεως τῶν Μασοῦ εἰς Νέαν Ζηλανδίαν ἐνίκα μία γραφικὴ ἐορτὴ εἰς ποταμὸν μετὰ μονόξυλα.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Τὸ διάσημον Μουσεῖον Ὁμοιωμάτων τῆς Μαντὰμ Τυσσὸς ἐπλουτίσθη μετὰ νέας μορφὰς ὅπως τῶν ποδοσφαιριστῶν Γιούγκ καὶ Πρέστον, τοῦ ἡθοποιῦ Σαρλ Λώτον, τοῦ πρώην Αὐτοκράτορος τῆς Ἀθουσίας Χαϊλ Σελασιέ κ. ἄ. ΔΕΞΙΑ: Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, Λεμπρὲν ἐπισκέφθη τὴν ναυτικὴν ἐκθεσιν θαυμάσας τὰς μακέτας τῶν πλοίων.